

LAGRÅDET

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2009-01-21

Närvarande: F.d. regeringsrådet Rune Lavin, justitierådet Marianne Lundius och regeringsrådet Karin Almgren.

Offentlighets- och sekretesslag

Enligt en lagrådsremiss den 30 oktober 2008 (Justitiedepartementet) har regeringen beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till offentlighets- och sekretesslag.

Förslaget har inför Lagrådet föredragits av ämnesrådet Eva Lenberg.

Förslaget föranleder följande yttrande av Lagrådet:

Lagens rubrik

Lagen föreslås skola bära rubriken Offentlighets- och sekretesslag. Den innehåller nästan uteslutande regler om sekretess, vilka omfattar både sekretessbeläggning av handlingar och offentliga funktionärers tystnadsplikt. Några regler om offentlighet finns däremot inte, åtminstone inte i den omfattning att det motiverar att detta kommer till uttryck i rubriken. Reglerna om offentlighet finns i stället i 2 kap. TF (om allmänna handlingars offentlighet). Som där framkommer är offentlighetsprincipen hänförlig till handlingar. I den

mån sekretessen avser tystnadsplikt är huvudprincipen en annan, nämligen principen om yttrandefrihet. Med den terminologi som används är sekretess undantag från två olika huvudprinciper (offentlighet och yttrandefrihet) men enligt förslaget skulle det bara vara den ena principen som kom till uttryck i rubriken. Den omständigheten att lagens avd. II ska innehålla vissa regler om myndighetens faktiska hantering av allmänna handlingar, vilka regler har motsvarigheter i slutet av nuvarande sekretesslag, ger knappast anledning till att införa ordet offentlighet i lagens rubrik.

Lagens struktur

Den ändrade struktur som den nya lagen avses skola få gör det onekligen lättare för en läsare att orientera sig i lagen och att finna den eller de för honom aktuella bestämmelserna. De förenklingar och omarbetningar av bestämmelser som skett kan tänkas komma att underlätta även för de rättstillämpande organen och därvid vara både tids- och arbetsbesparande. De nyheter som i dessa hänseenden tillförs den föreslagna lagen är en innehållsförteckning i början av lagen, en disposition som innefattar avdelningar och flera kapitel, paragrafer som är kortare än de nuvarande och en förteckning över definitioner av begrepp som används i lagen.

En nyhet är att en avdelning II med rubriken "Myndigheters hantering av allmänna handlingar" ska skjutas in före de egentliga sekretessbestämmelserna. Avdelningen innehåller huvudsakligen den reglering som i gällande sekretesslag finns i 15 kap. (dvs. i slutet av lagen). I remissen (s. 133) anges som skäl till denna framskjutna placering att offentlighet är huvudregel och sekretess är undantag och att bestämmelser om myndighets hantering av allmänna handlingar därför bör komma före sekretessbestämmelserna. Flyttningen av nuvarande 15 kap. till en avdelning II har emellertid lett till att även

bestämmelserna om besluts överklagande (förslagets 5 kap. 7–10 §§) har kommit att hamna före sekretessbestämmelserna. Normalt sett placeras överklagandebestämmelser efter en lags materiella bestämmelser. Om en enskild får sin begäran att utfå en allmän handling avslagen med tillämpning av en sekretessbestämmelse, förefaller det också naturligt att bestämmelserna om hur han ska gå till väga för att få rättelse i avslagsbeslutet finns efter sekretessregleringen och inte före.

Vidare innehåller lagförslaget ett stort antal rubriker, inte bara till avdelningar och kapitel utan också till enskilda paragrafer. Rubrikerna underlättar otvivelaktigt för en läsare att snabbt finna den eller de bestämmelser som söks. Att författa alla de rubriker som varit nödvändiga har naturligtvis varit ett krävande arbete. En eller annan brist i fråga om adekvat och konsekvent lydelse kan inte oväntat noteras. En återkommande defekt är att en rubrik inte är fullständig utan knyter an till någon tidigare rubrik, som alltså måste läsas för att man ska förstå sammanhanget. I t.ex. rubriken till 30 kap. anges "Sekretess till skydd för enskild i annan verksamhet med anknytning till näringslivet". Vad som menas med annan verksamhet framgår inte av rubriken. För att få någon hjälp måste man gå till rubriken till 29 kap., där det anges "Sekretess till skydd för enskild i verksamhet som avser tillsyn m.m. avseende näringslivet". Man kan då sluta sig till att det bör vara fråga om annan verksamhet än tillsynsverksamhet, men riktigt säker kan man inte vara eftersom tillsyn i rubriken till 29 kap. följs av förkortningen "m.m.". Saken trasslar till sig än mer när man kommer till rubriken till 31 kap., i vilken anges "Sekretess till skydd för enskild i verksamhet som rör annan tillsyn, granskning, övervakning, m.m." Vad "annan" här åsyftar är inte så lätt att förstå. Det kan knappast vara rubriken till 30 kap. för såsom ovan påpekats bör denna avse annan verksamhet än tillsynsverksamhet. Men ska rubriken till 31 kap. kopplas samman med rubriken till 29 kap., där

det faktiskt talas om tillsyn?

Ett annat exempel är rubriken till 38 kap. Den lyder: Sekretess till skydd för enskild hos övriga myndigheter och i övriga verksamheter. Rubriken till 37 kap. lyder: Sekretess till skydd för enskild i verksamhet som rör totalförsvaret, krisberedskap, m.m. Denna rubrik ger inte någon ledning vad gäller "övriga myndigheter", och i fråga om verksamhetsområden används förkortningen "m.m."

Otydlighet av liknande slag kan också vidlåda rubriker till enskilda paragrafer. Rubriken till 28 kap. 3 § är "Annan allmän samfärd". Den ska antagligen läsas mot bakgrund av rubrikerna till både 1 och 2 §§. Innebörden av rubriken skulle då bli Annan allmän samfärd än postförsändelse och telemeddelande. Som ett ytterligare exempel på en mindre lyckad formulering av en rubrik kan nämnas den som hör till 42 kap. 8 §. Denna lyder: Annan myndighets överläggningar. Rubriken till 7 § ger dock knappast någon ledning, eftersom den anger "Jurys överläggningar". En jury utgör inte någon självständig myndighet och kan således inte kopplas ihop med orden annan myndighet. I gällande sekretesslag ingår regeln om jury i samma paragraf som regeln om domstols överläggningar, nämligen 12 kap. 5 §. För att komma till rätta med den felaktiga begreppsbildningen i lagförslaget bör bestämmelsen i 7 § flyttas till 6 § och där bilda ett andra stycke. Rubriken "Domstols överläggningar" skulle då kunna behållas närmast före 6 § liksom den nuvarande rubriken till 8 §. "Annan myndighets överläggningar" skulle då få en mera adekvat innebörd (dock skulle 8 § bli en ny 7 §).

När innehållet i en omfattande paragraf i gällande sekretesslag bryts ned i flera paragrafer kan inte som för närvarande syftningar ske mellan bestämmelserna, när dessa placerats i olika paragrafer. I exempelvis förslaget 17 kap. 3 §, som motsvarar nuvarande tredje

stycket i 5 kap. 1 § sekretesslagen, har konstruktionen att sekretessen gäller i annan verksamhet behållits, vilken för närvarande kan kopplas ihop med första och andra styckena i 5 kap. 1 § men som i förslaget kommer att "hänga i luften".

Av definitionerna i förslagets 6 kap. 1 § är det särskilt begreppen sekretessreglerad uppgift och sekretessbelagd uppgift som kommer till användning i lagförslaget. Den innebörd som getts begreppen torde vara hämtad från betänkandet Ny sekretesslag (SOU 2003:99), i vars lagförslag begreppen återfinns i 2 kap. 3 och 4 §§. Med sekretessreglerad uppgift menas både i betänkandet och i remissen en uppgift för vilken det finns en bestämmelse om sekretess och med sekretessbelagd uppgift en sekretessreglerad uppgift för vilken sekretess gäller i ett enskilt fall. Begreppet sekretessbelagd uppgift används redan i gällande sekretesslag men tycks där inte användas i samma betydelse som i förslaget. Detta märks bl.a. i vissa bestämmelser om överföring av sekretess. Således används begreppet sekretessbelagd uppgift i 7 kap. 30 § andra stycket och 45 § andra stycket, 11 kap. 1 § första stycket, 2 § tredje stycket, 4 § andra stycket och 6 § andra stycket, 12 kap. 1 § första stycket och 13 kap. 1–5 §§ sekretesslagen, men i förslagets motsvarigheter (10 kap. 1–7 §§, 34 kap. 19 §, 38 kap. 7 §, 40 kap. 3, 4 och 6 §§, 41 kap. 4 §, 6 § andra stycket, 7 och 8 §§ och 42 kap. 2 § första stycket) har detta begrepp fått bytas ut mot sekretessreglerad uppgift. Orsaken torde vara att det i sekretesslagen förekommande begreppet inte är knutet till det enskilda fallet. Vad som gäller i det enskilda fallet kommer i praktiken tydligast till uttryck, när en myndighet avslår en enskilds begäran att få ta del av allmänna handlingar. Huruvida en uppgift i en rättsregel ska betecknas som sekretessreglerad eller sekretessbelagd kan rent abstrakt inte alltid vara så lätt att avgöra.

Det är tydligt att vissa uttryck i gällande sekretesslag har varit svåra

att "översätta" i lagförslaget. Detta gäller bl.a. uttrycket "uppgift som omfattas av sekretess". I förslagets 20 kap. 3 § (en sekretessbrytande bestämmelse) har uttrycket ersatts med sekretessbelagd uppgift, medan det i 9 kap. 5 § (en undantagsbestämmelse) bytts ut mot sekretessreglerad uppgift. I förslagets 9 kap. 23 § och 23 kap. 5 § tredje stycket andra meningen har något utbyte inte alls skett utan uttrycket har behållits. Frågan är dock om inte uttrycket i dessa båda bestämmelser borde ha ersatts med sekretessbelagd uppgift. I 42 kap. 2 § andra stycket andra meningen har också uttrycket "uppgift som omfattas av sekretess" behållits, men som framgår nedan föreslår Lagrådet att uttrycket i detta fall byts ut mot sekretessreglerad uppgift. Anmärkningsvärt är att i förslagets 11 kap. 2 § andra stycket används uttrycket "uppgift som omfattas av sekretess" (i sekretesslagens motsvarande bestämmelse i 14 kap. 9 § andra stycket står "uppgift för vilken sekretess gäller") och inte någon av de legaldefinitioner som finns i 6 kap. 1 §. Ett annat exempel på att samma uttryck används i förslaget och i sekretesslagen finns i förslagets 7 kap. 1 och 3 §§ ("uppgift för vilken sekretess gäller enligt denna lag"), vilket innebär att begreppen sekretessreglerad uppgift och sekretessbelagd uppgift i 6 kap. 1 § får stå tillbaka för nämnda uttryck.

Språk

I lagförslaget förekommer vissa ord och uttryck som av olika anledningar bör korrigeras eller bytas ut. Skälet kan vara rent språkligt eller ha sin grund i den juridiska terminologin. Det kan också vara fråga om att ord och uttryck bör ha en konsekvent användning i lagen.

Även om ett uttryck finns i gällande sekretesslag kan det ibland vara skäl att korrigera uttrycket i samband med att detta flyttas över till en

ny lag. Ett sådant uttryck är exempelvis "anmälan eller annan utsaga". Se 24 kap. 7 §, 25 kap. 6 §, 27 kap. 3 § första stycket, 28 kap. 11 § första stycket, 29 kap. 3 § första stycket, 34 kap. 2 § första stycket och 36 kap. 1 § andra stycket. Av formuleringen följer att anmälan skulle vara ett slags utsaga. Varken från språklig eller från rättslig synpunkt kan detta synsätt anses vara riktigt. Med utsaga (jfr vittnesutsaga) menas – åtminstone i den juridiska terminologin – främst en muntlig berättelse. Ordet annan i uttrycket kan med fördel strykas. Ett annat uttryck som också borde korrigeras, är "utsättas för våld eller annat allvarligt men". Se 20 kap. 4 § första stycket och 7 § första stycket, 24 kap. 7 § första stycket, 25 kap. 6 § första stycket, 27 kap. 3 § första stycket, 28 kap. 3 § första stycket, 29 kap. 21 § första stycket, 34 kap. 1 § andra stycket, 2 § första stycket, 15 § första stycket, 16 § första stycket, 21 § första stycket och 24 § andra stycket, 36 kap. 1 § andra stycket och 39 kap. 3 § första och andra styckena. Denna konstruktion innebär att våld skulle vara ett slags men; om orden våld och men kan anses ha något samband torde det vara att men kan vara en effekt av det våld som brukats. Vidare passar inte verbet utsättas in i fråga om men. Här får i stället användas ett ord såsom förorsakas (eventuellt tillfogas). Uttrycket bör med andra ord ges formuleringen "utsättas för våld eller förorsakas allvarligt men".

En mindre lyckad ändring av uttrycket "uppgiften ingår i ett beslut" har skett på så sätt att ordet ingår bytts ut mot orden tas in. Se 18 kap. 2 §, 30 kap. 5 §, 17 § andra stycket och 18 §. Dessa ord är inte synonyma, och bytet medför faktiskt en betydelseskillnad. Orden tas in anger den åtgärd genom vilken uppgiften kommer att ingå i beslutet, men avsikten är alltså att uppgiften ska finnas i beslutet. Den nuvarande formuleringen, vilken innefattar ordet ingår, bör behållas även efter regelns överflyttning till den föreslagna lagen. Märk härvid också 42 kap. 9 § första stycket (motsvarande

nuvarande 12 kap. 4 § första stycket sekretesslagen).

En påtaglig inkonsekvens i lagförslaget är att det i vissa paragrafer används pluralformen av ordet tystnadsplikt (alltså: tystnadsplikter) när denna skyldighet kopplas till flera bestämmelser i lagen (se 1 kap. 8 §, 17 kap. 20 § första – tredje styckena, 20 kap. 10 §, 22 kap. 8 § andra stycket, 24 kap. 18 § första och andra styckena, 25 kap. 15 §, 29 kap. 30 § första stycket, 30 kap. 26 § första och andra styckena, 34 kap. 24 § andra stycket, 35 kap. 8 § första stycket och 43 kap. 1–5 §§), medan det i andra paragrafer används blott singularformen trots att tystnadsplikten också här hänförs till flera bestämmelser (se 21 kap. 6 §, 26 kap. 11 §, 28 kap. 14 §, 34 kap. 24 § första stycket, 37 kap. 9 §, 38 kap. 8 § och 42 kap. 12 §). Lagrådet rekommenderar att singularformen används i alla berörda paragrafer.

Ordet utnyttja förekommer i en viss utsträckning i lagförslaget och tycks ha samma betydelse som ordet använda. Inte desto mindre förekommer också ordet använda. I t.ex. 9 kap. 13 § finns uttrycket "lämna uppgiften vidare eller använda uppgiften", medan i den efterföljande 14 § motsvarande uttryck innehåller utnyttja uppgiften. Se också 20 kap. 6 § andra stycket och 26 kap. 9 § tredje stycket. Att använda olika ord för en viss åtgärd eller ett visst förhållande kan ställa till bekymmer vid rättstillämpningen. I allra görligaste mån bör samma ord användas, om inte någon betydelskillnad är avsedd. Beträffande det aktuella fallet kan i detta hänseende noteras att ordet utnyttja kan ha en viss värderande funktion genom sin bibetydelse "att dra nytta av". Om ordet utnyttja används genomgående i lagförslaget bör dock inte något missförstånd uppstå.

Slutligen ska uppmärksammas två ord som förekommer i lagförslaget men som nog bör bytas ut och då främst av juridiska skäl. Det är

orden jämställas och sägs. I modern lagtext används jämställa och dess olika böjningsformer huvudsakligen i fråga om förhållanden mellan män och kvinnor. Ordet jämställas i 2 kap. 2–5 §§, 25 kap. 1 § och 26 kap. 1 § samt i rubriken närmast före 25 kap. 1 § bör därför bytas ut mot likställas. I lagförslaget används som regel ordet föreskriva när innehållet i en bestämmelse åsyftas. Ordet är mot bakgrund av terminologin i regeringsformen det korrekta i sammanhanget. Det anges dock på enstaka ställen i lagförslaget att det i en bestämmelse sägs något. Sågs bör bytas ut mot föreskrivs i 2 kap. 3 § femte stycket, 7 kap. 2 §, 12 kap. 2 § andra stycket och 42 kap. 7 §.

1 kap. 5 §

Paragrafen bör justeras i syfte att ge ett klarare uttryck för vad som avses. Ett förslag till lydelse är följande:

Den fjärde avdelningen innehåller bestämmelser om sekretess till skydd för allmänna intressen. Dessa bestämmelser avser sekretess till skydd för

- rikets säkerhet eller dess förhållande till andra stater eller mellanfolkliga organisationer (14 kap.),
- rikets centrala finanspolitik, penningpolitik eller valutapolitik (15 kap.),
- myndigheters verksamhet för inspektion, kontroll eller annan tillsyn (16 kap.),
- intresset av att förebygga eller beivra brott (17 kap.),
- det allmännas ekonomiska intresse (18 kap.), och
- intresset av att bevara djur- eller växtart (19 kap.).

1 kap. 6 §

Som framgår av det följande föreslår Lagrådet en viss omDisposition av kapitlen och att vissa kapitelrubriker ska få en något annorlunda lydelse. Med beaktande av detta och med ytterligare några redaktionella justeringar får paragrafen följande lydelse:

Den femte avdelningen innehåller bestämmelser om sekretess till skydd för uppgift om enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. Vissa av dessa bestämmelser tillämpas oavsett i vilket sammanhang uppgiften förekommer (20 kap.). Bestämmelserna i övrigt avser

- folkbokföring, delgivning, m.m. (21 kap.),
- utbildningsverksamhet, m.m. (22 kap.),
- forskning och statistik (23 kap.),
- hälso- och sjukvård, m.m. (24 kap.),
- socialtjänst, kommunal bostadsförmedling, adoption, m.m. (25 kap.),
- skatt, tull, m.m. (26 kap.),
- socialförsäkringar, studiestöd, arbetsmarknad, m.m. (27 kap.),
- transporter och andra former av kommunikation (28 kap.),
- tillsyn m.m. i fråga om näringslivet (29 kap.),
- annan verksamhet än tillsyn med anknytning till näringslivet (30 kap.),
- annan tillsyn, granskning, övervakning, m.m. (31 kap.),
- Diskrimineringsombudsmannen, Barnombudsmannen, Konsumentombudsmannen, m.m. (32 kap.),
- utsökning och indrivning, skuldsanering, m.m. (33 kap.),
- verksamhet som syftar till att förebygga eller beivra brott, m.m. (34 kap.),
- vissa mål och ärenden hos domstol, medling i arbetstvister, rättshjälp, m.m. (35 kap.),
- utlänningskontroll, Schengensamarbetet, m.m. (36 kap.),
- totalförsvar, krisberedskap, m.m. (37 kap.),
- personaladministrativ verksamhet (38 kap.), och
- övriga myndigheter och verksamheter (39 kap.).

2 kap. 1 §

I paragrafens båda bestämmelser anges att förbudet att röja uppgifter gäller för myndigheter och för vissa personkategorier. Det förbud som avses torde emellertid ha en vidare omfattning än så och gälla även utnyttjandet av uppgifter. Detta bör komma till uttryck i lagtexten genom att paragrafen förslagsvis inleds på följande sätt:

Förbud att röja eller utnyttja uppgift ...

En kategori som inte nämns och som därför inte torde omfattas av lagen är studerande vid universitet och högskolor. De kan i olika situationer komma i beröring med uppgifter som är sekretessreglerade, t.ex. vad gäller hälso- och sjukvården eller socialtjänsten. Vid föreläsningar eller annan undervisning kan enskilda personer beskrivas eller förekomma på bild så att de kan identifieras. Vidare kan studerande som inom ramen för sina studier besöker verksamhet eller praktiserar vid sjukhus eller inom socialtjänsten få information om enskilda. Även om man skulle försöka pressa in den studerande under punkten 3 ("annan liknande grund") går det knappast att motivera denna åtgärd mot bakgrund av att den studerande i så fall tillika skulle ha fått kännedom om uppgiften genom att för det allmännas räkning delta i en myndighets verksamhet. Enligt Lagrådets mening bör studerandes ställning i förhållande till sekretesslagen beaktas i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

3 kap. 1 §

I första stycket talas om att organisera allmänna handlingar. Verbet organisera används vanligtvis inte i fråga om handlingar. Den rätta termen torde vara "ordna" handlingarna. Även i rubrikerna förekommer ordet organisering. Jfr ordvalet i förslagets 4 kap. 1 § tredje och fjärde styckena.

I första stycket punkten 3 talas om rätten till insyn enligt tryckfrihetsförordningen. Huruvida en självständig sådan rätt skulle finnas i tryckfrihetsförordningen är en diskutabel fråga. I stället borde, om detta skulle vara avsikten, anges rätten att ta del av allmänna handlingar enligt tryckfrihetsförordningen.

I andra stycket punkten 3 talas också om insyn enligt tryckfrihetsförordningen, men här är insynen inte konstruerad som en rättighet.

Skrivningen kan därför få passera, även om den saknar stöd i tryckfrihetsförordningen. Av samma punkt framgår att förkortningen (eller liknande) ska vara dels onödig, dels kunna försvåra insynen. Viktigast bör här vara att insynen försvåras. Huruvida förkortningen är onödig eller inte kan knappast ha någon självständig betydelse i sammanhanget. Ordet "onödig" bör därför utgå. Annars blir konsekvensen att onödiga förkortningar är acceptabla så länge de inte försvårar insynen.

3 kap. 2 §

Paragrafen motsvarar huvudsakligen 15 kap. 11 § nuvarande sekretesslag men har arbetats om för att bli "teknikneutral". Av paragrafens första stycke punkt 1, som inte har någon motsvarighet i gällande lagstiftning, framgår att varje myndighet ska upprätta en beskrivning som ger information om myndighetens organisation och verksamhet. För att försvara sin plats i lagen måste skyldigheten att upprätta en sådan beskrivning på något sätt kopplas till myndighetens allmänna handlingar. Om syftet är att beskrivningen ska underlätta den enskildes sökande efter allmänna handlingar bör detta således framgå av bestämmelsen.

3 kap. 3 §

Den föreslagna bestämmelsen som har en förebild i 15 kap. 14 § i gällande sekretesslag är egentligen en handläggningsregel som på grund av sin placering i sekretesslagen inte är så känd bland beslutsmyndigheter som vore önskvärt. I det fortsatta beredningsarbetet bör övervägas om inte bestämmelsen bör överflyttas till en eller flera rena handläggningsförfattningar, t.ex. förvaltningslagen (1986:223) vars 15 § i viss mån är tillämplig i liknande fall men som har ett betydligt mera inskränkt tillämpningsområde.

4 kap. 5 §

I andra stycket förutsätts att utlämnandet ska avse en allmän handling. Stycket har samma lydelse som motsvarande stycke i 15 kap. 3 § sekretesslagen. Emellertid bör utlämnandet avse en uppgift i en allmän handling. Lagrådet föreslår att stycket får följande lydelse:

Om utlämnande till en enskild av en uppgift i en allmän handling som är av synnerlig betydelse för rikets säkerhet enligt förordning ska prövas endast av en viss myndighet, ska en sekretessmarkering göras så snart som möjligt. Av anteckningen ska det framgå vilken myndighet som ska pröva frågan om utlämnande.

5 kap. 3 §

Av paragrafens första stycke framgår att om en anställd vid en myndighet har ansvar för vården av en allmän handling, är det i första hand han eller hon som ska pröva om handlingen ska lämnas ut. Bestämmelsen motsvaras av 15 kap. 6 § andra stycket gällande sekretesslag. Där finns emellertid inte begränsningen att det ska vara fråga om en handling som är allmän.

I prövningen av om en handling ska lämnas ut ligger också att bedöma om handlingen är allmän. Den föreslagna lydelsen innebär alltså att bestämmelsen får ett snävare innehåll än nuvarande lydelse. Ordet "allmän" bör därför utgå.

Ofta låter sig en enskild nöja med ett muntligt besked att en handling inte kan lämnas ut på grund av sekretess. Den enskilde ska emellertid enligt paragrafens tredje stycke informeras bl.a. om att det krävs ett skriftligt beslut av myndigheten för att avgörandet ska kunna överklagas. Den anställdes muntliga beslut är inte överklagbart. För

att det klart ska framgå att det är myndighetens beslut som kan överklagas bör "avgörandet" ersättas med "beslutet".

Som beteckning på den som önskar få en handling utlämnad används i förevarande paragraf "enskild sökande" och "sökanden". Bestämmelserna gäller enbart frågan om utlämnande av allmän handling till enskild (se prop. 1979/80: 2 Del A s. 362). För att detta klart ska framgå av paragrafen bör enbart "enskild" respektive "den enskilde" användas (jfr 6 §).

5 kap. 6 §

I paragrafen används omväxlande termerna "sökanden" och "enskild" samt uttrycket "enskild sökande" som benämning på den som själv önskar använda de tekniska hjälpmedel för automatiserad behandling som myndigheten förfogar över. "Enskild" respektive "den enskilde" kan, i likhet med vad som föreslagits beträffande 3 §, användas genomgående.

5 kap. 8 §

Paragrafen reglerar hos vilken instans beslut överklagas. Den innehåller, förutom vanlig löptext, även en uppställning som behandlar beslut som fattas av kammarrätt, tingsrätt eller hovrätt och som gäller handling i domstolens rättskipande eller rättsvårdande verksamhet och, vad gäller beslut av kammarrätt, handling i domstolens administrativa verksamhet. Uppställningar av detta slag kan vara värdefulla om de innebär att bestämmelser struktureras på ett överskådligt sätt. I förevarande fall reglerar uppställningen emellertid enbart en begränsad del av innehållet i paragrafen och innebär knappast att paragrafen blir lättare att tillgodogöra sig. Det kan därför

ifrågasättas om inte en redigering på ett konventionellt sätt är att föredra.

Paragrafen skulle vidare vinna i tydlighet om den enbart reglerade första överklagandeinstans. Tredje stycket, som innehåller en bestämmelse om till vilken instans beslut av kammarrätt och hovrätt avseende dit överklagade beslut fullföljs, bör lämpligen bilda en ny 9 §. De efterföljande två paragraferna måste då numreras om. Ett förslag till 8 och 9 §§ är följande:

8 § Beslut som avses i 7 § första och andra styckena överklagas hos kammarrätt, om inte annat framgår av andra – femte styckena.

Beslut som avses i 7 § andra stycket och som meddelats av en statlig myndighet som lyder under regeringen överklagas av en annan sådan myndighet hos regeringen.

Beslut som meddelats av kammarrätt och som gäller handling i domstolens rättskipande, rättsvårdande eller administrativa verksamhet överklagas hos Regeringsrätten.

Beslut som meddelats av tingsrätt och som gäller handling i domstolens rättskipande eller rättsvårdande verksamhet överklagas hos hovrätt. Motsvarande beslut av hovrätt överklagas hos Högsta domstolen.

Av 2 kap. 15 § tryckfrihetsförordningen följer att ett beslut av ett statsråd överklagas hos regeringen.

9 § Ett beslut av en kammarrätt eller en hovrätt avseende ett dit överklagat beslut överklagas hos Regeringsrätten respektive Högsta domstolen.

Alternativt kan i 8 § tredje och fjärde styckena i vad som nu föreslagits – för att ytterligare tydliggöra att dessa två stycken enbart avser överklaganden av annan än statlig myndighet – orden ”av annan än statlig myndighet” läggas till efter ”överklagas”.

6 kap. 1 §

Bestämmelsen innehåller definitioner av begrepp som används i lagtexten.

Lagrådet föreslår att bestämmelsen i likhet med den placering bestämmelser med definitioner fått i andra lagar såsom inkomstskattelagen (1999:1229), skattebetalningslagen (1997:483) och personuppgiftslagen (1998:204) placeras i ett inledande kapitel i lagen. I annat fall kommer definierade begrepp att förekomma i lagtexten utan att begreppets innebörd klarlagts, se 5 kap. 4 §.

Vidare föreslås att spaltrubriken Beteckning byts ut mot termen Begrepp. Första meningen bör då ha följande lydelse:

I denna lag används följande begrepp med nedan angiven betydelse.

Begreppet Bestämmelse om överföring av sekretess bör omfatta inte bara en bestämmelse om primär sekretess när en uppgift lämnas till en myndighet från en annan myndighet där en primär sekretessbestämmelse är tillämplig på uppgiften utan också när en myndighet hämtar en sådan uppgift från en annan myndighet.

6 kap. 3 §

Uttrycket att uppgiften är sekretessreglerad *där* är alltför otydligt. En sekretessreglering finns naturligtvis alltid i den härför avsedda lagen. Ordet där ger intrycket att regleringen skulle finnas någon annanstans. En bättre formulering skulle exempelvis vara:

Får en myndighet en sekretessreglerad uppgift från en annan myndighet, gäller sekretess för uppgiften hos den mottagande myndigheten endast om sekretess följer av en primär sekretessbestämmelse som är tillämplig hos den mottagande myndigheten eller av en bestämmelse om överföring av sekretess.

6 kap. 4 §

Av bestämmelsen framgår att den av flera tillämpliga sekretessbestämmelser som har "det starkaste sekretesskyddet" ska tillämpas, om inte annat anges i lagen. Vad som i en sekretessbestämmelse utmärker ett starkt sekretesskydd anges inte. Vid föredragningen klargjordes att härmed avsågs skaderekvisitets art, dvs. ett omvänt skaderekvisit gav starkast sekretesskydd. Däremot skulle det sakna betydelse om en bestämmelse angav en sekretess som gällde under längre tid än skyddstiden i en annan tillämplig bestämmelse. På något sätt borde innebörden av förutsättningen "det starkaste sekretesskyddet" klargöras, naturligtvis då helst i själva lagtexten. Det kan påpekas att det i motiven (remissen s. 123) sägs att gränsen mellan sekretessens föremål, räckvidd och styrka inte är helt skarp.

Hittills har det inte funnits någon uttrycklig lagbestämmelse i ämnet. Principen har kommit till uttryck i förarbetena genom uttalandet att den strängare regeln "torde" få fälla utslaget (prop. 1979/80:2 Del A s. 70). Den föreslagna regeln ger inte något utrymme för bedömningar i det särskilda fallet utan principen "ska" tillämpas. Myndigheten åläggs med andra ord att jämföra de aktuella bestämmelserna och avgöra vilken bestämmelse som ger det starkaste skyddet. Om det gäller att jämföra äkta skaderekvisit och det ena skulle vara omvänt och det andra rakt, föreligger naturligtvis inte några svårigheter. I RÅ 2007 ref. 45, där Regeringsrätten tillämpade principen med ledning av uttalandet i den ovan nämnda propositionen var skaderekvisitet rakt i den ena bestämmelsen och sekretessen absolut i den andra. Under sådana förhållanden uppstår inte heller några svårigheter i den faktiska rättstillämpningen. Problemen uppkommer i stället när den eller de förutsättningar under vilka sekretess gäller inte är knutna till uppkomsten av skada för enskild. Lagrådet har gjort en översiktlig genomgång av dylika förutsättningar

och funnit att många i det närmaste är inkommensurabla. Därför bör innehållet i den föreslagna regeln mildras så att det bättre överensstämmer med vad man med hänsyn till sekretessbestämmelsernas utformning kan kräva. Enligt Lagrådets mening skulle det kunna vara tillräckligt att ge bestämmelsen följande lydelse:

Är flera sekretessbestämmelser tillämpliga på en viss uppgift hos en myndighet, ska myndigheten tillämpa den bestämmelse som kan anses ge det starkaste sekretesskyddet, om inte annat anges i denna lag.

Den föreslagna bestämmelsen ger också upphov till att förhållandet till vissa bestämmelser i den föreslagna lagen blir onödigt komplicerat. Vad gäller konkurrens mellan primära och sekundära sekretessbestämmelser görs i förslagets 10 kap. 8 § undantag från vad som anges i 6 kap. 4 §, vilket skulle ge företräde för den primära sekretessbestämmelsen. Vad gäller konkurrens med sekundära sekretessbestämmelser görs i 20 kap. 2 och 5 §§ undantag från vad som anges i 10 kap. 8 §, vilket bör betyda att huvudregeln i 6 kap. 4 § ska tillämpas. Genom stegvisa undantag skulle man till sist således vara tillbaka i huvudregeln. Under 10 kap. 8 § nedan föreslår Lagrådet hur man skulle kunna korta "kedjan" och således göra regleringen lättare att förstå.

6 kap. 6 §

I paragrafen anges vid vilken tidpunkt en sekretesstid börjar löpa. Bestämmelserna avser endast uppgifter i allmänna handlingar. Frågan när en tystnadsplikt uppkommer för en person tillhörig den kategori som anges i förslagets 2 kap. 1 § andra stycket regleras däremot inte. Uppkomsten av en tystnadsplikt behöver inte sammanfalla med tillkomsten av någon handling. Personen i fråga kan få kännedom om en sekretessreglerad uppgift innan denna tagits in i en

handling eller som senare över huvud aldrig kommit till uttryck i en handling. Närmast till hands ligger att en regel härom ges innehållet att tystnadsplikt uppkommer när en person som anges i 2 kap. 1 § andra stycket får kännedom om en sekretessreglerad uppgift. Möjligt är att en sådan regel anses så självklar att den inte behöver belasta en redan omfattande och detaljrik lag.

En besvärande sak är att lagförslaget saknar en uttrycklig regel om hur länge en tystnadsplikt kan anses vara. Handlingssekretessen är däremot begränsad till en viss tid. Om en uppgift finns i en handling och sekretesstiden löpt ut, anses i allmänhet att tystnadsplikten inte längre gäller. Problemet uppkommer om den sekretessreglerade uppgiften inte finns i någon handling. I avsaknad av någon reglering bör konsekvensen härav bli att tystnadsplikten gäller livet ut för en person som omfattas av sekretesslagens tystnadspliktsregler. Den som besitter överskottsinformation i en uppmärksammas s.k. affär kan således ha tystnadsplikt även om handlingarna som sådana är offentliga av endast det skälet att hans information inte ingår bland uppgifterna i handlingarna.

9 kap. 5 §

Paragrafen reglerar sekretess i fråga om miljöinformation och utgör en anpassning av svensk rätt till den s.k. Århuskonventionen och det s.k. miljöinformationsdirektivet. Konventionen och direktivet medger inte att en begäran om information om utsläpp i miljön avslås med hänvisning till myndigheters verksamhet, skyddet för kommersiell eller industriell information, skyddet för personuppgifter eller akter om en fysisk person, skyddet för tredje part eller skyddet av den miljö som informationen avser (prop. 2004/05:65 s.109 ff.). Enligt nuvarande regler i sekretesslagen (14 kap. 11 § andra stycket) gäller sekretess enligt 6 och 8–10 kap. inte för uppgift om utsläpp i miljön.

Visserligen kan en del av bestämmelserna i dessa kapitel aldrig komma att användas för att sekretessbelägga uppgifter om utsläpp i miljön. En generell undantagsregel för hela dessa kapitel ansågs emellertid vara att föredra (a. prop. s. 112).

Till följd av att innehållet i 6 och 8–10 kap. gällande sekretesslag i lagförslaget splittrats på ett stort antal kapitel och paragrafer har regleringen i förevarande paragrafs andra stycke ersatts med en uppräkningsav, förutom två kapitel med begränsat innehåll, en rad olika specifika bestämmelser, 95 stycken, som inte ska gälla för uppgift om utsläpp i miljön. Avsikten synes vara att bestämmelserna ska motsvara dem som enligt nuvarande regler finns i 6 och 8–10 kap. Detta har emellertid inte genomförts helt konsekvent. Således saknas i uppräkningsav 29 kap. 12 § (motsvarar delar av 8 kap. 24 § gällande sekretesslag), 31 kap. 7 § (motsvarar 9 kap. 31 §), 37 kap. 5 § (motsvarar 9 kap. 8 § fjärde stycket) och 38 kap. 3 § (motsvarar 9 kap. 22 §). Det kan å andra sidan konstateras att 30 kap. 9 §, som enbart innehåller en sekretessbrytande regel, inte bort vara med bland de uppräknade bestämmelserna.

Bland bestämmelserna finns en rad regler där uppgifter om utsläpp i miljön knappast kan tänkas förekomma t.ex. sekretess i ärende om inkomstgaranti för den som varit riksdagsledamot, om studiestöd, om TV-avgift, om tillstånd till färdtjänst eller i verksamhet som avser förande av pantbrevsregister. Å andra sidan torde inte helt kunna uteslutas att sådan uppgift om utsläpp i miljön som enligt Århuskonventionen och miljöinformationsdirektivet inte får hemlighållas kan komma att omfattas av sekretess enligt någon av de sekretessbestämmelser som inte finns med i uppräkningsav.

Det kan mot denna bakgrund ifrågasättas om inte bestämmelsen bör ses över i det fortsatta lagstiftningsarbetet med ambitionen att skapa

regler om undantagande från sekretess som närmare anknyter till utformningen av bestämmelserna i Århuskonventionen och miljöinformationsdirektivet och därmed få ett regelsystem med bättre träffsäkerhet.

9 kap. 6 §

Av rubriken till paragrafen framgår att vad som avses är dispens. För den som inte har närmare kännedom om rättsinstitutet kan varje liten upplysning i lagtexten vara betydelsefull. Med dispens menas ett av myndighet meddelat gynnande beslut, varigenom ett undantag från en författningsbestämmelse medges för ett särskilt fall. Kännetecknande för dispensinstitutet är just att beslutet meddelas för det särskilda fallet. I gällande sekretesslag poängteras denna viktiga förutsättning i varje dispensbemyndigande. Enligt Lagrådets mening borde orden "för särskilt fall" även fortsättningsvis finnas med i ett dylikt bemyndigande och således inte utelämnas såsom fallet är i förslaget.

Vad ovan anförts om utformningen av dispensbemyndigande gäller också en rad bestämmelser i lagförslaget, nämligen 23 kap. 7 §, 27 kap. 16 §, 29 kap. 9, 14, 26 och 29 §§, 30 kap. 14, 19 och 25 §§ samt 31 kap. 10 §.

9 kap. 11 §

Enligt paragrafens första stycke hindrar inte sekretessen enligt ett antal angivna paragrafer, bl.a. 27 kap. 10 och 12–14 §§, att en myndighet fullgör vad som i lag är föreskrivet om skyldighet att lämna information till företrädare för arbetstagarorganisation eller till skyddsombud. För att stycket, som avsikten är, ska motsvara lydelsen av

14 kap. 7 § första stycket nuvarande sekretesslag bör de ovan angivna paragraferna ändras till 27 kap. 4, 11 och 13–15 §§.

9 kap. 14 §

För att motsvara lydelsen av 14 kap. 9 § första stycket nuvarande sekretesslag bör i första stycket orden ”på något annat sätt” slopas.

9 kap. 22 §

När brottsligheten går ut på att en person säljer narkotika till en annan person kan uttrycket att brottet riktas mot köparen inte anses vara ett adekvat uttryck. Lagrådet föreslår därför följande formulering:

Sekretess enligt 25 kap. 1 § hindrar inte att en uppgift lämnas till en åklagarmyndighet eller polismyndighet, om uppgiften angår misstänke om brott som innefattar överlåtelse eller anskaffning till någon som inte har fyllt arton år och brottet avser

1. överlåtelse...

9 kap. 23 §

I förslagets 6 kap. 1 § definieras begreppen sekretessreglerad uppgift och sekretessbelagd uppgift. Om begreppen, se inledningen under rubriken Lagens struktur. I förevarande paragraf förekommer uttrycket att uppgiften ”omfattas av sekretess”, vilket överensstämmer med gällande lydelse av 14 kap. 2 § femte stycket sekretesslagen. Vad som menas med ”omfattas” kommer dock inte till klart uttryck i lagtexten i jämförelse med den skillnad mellan sekretessreglering och sekretessbeläggning som görs i förslagets 6 kap. 1 §. Vad som här avses är förmodligen sekretessbeläggning, dvs. att uppgiften är hemlig och inte bara reglerad i lagen. Första stycket skulle därför lämpligen kunna inledas på följande sätt:

Om inte annat följer av 19–22 §§ får en uppgift som angår misstanke om ett begånget brott och som är sekretessbelagd enligt ...

Den hänvisning till bestämmelser som finns i första stycket innehåller ett fel i slutet av uppräknningen, vilket framgår om man jämför denna med den lydelse som motsvarande lagrum i gällande sekretesslag har. Hänvisningen till förslagets 37 kap. 5 § (särskild sambandstjänst inom totalförsvaret) är således felaktig och ska i stället vara 38 kap. 2 § (notarius publicus).

9 kap. 26 §

Orden "uppgiften omfattas av sekretess" i andra stycket bör bytas ut mot orden "uppgiften är sekretessbelagd". Om anledningen härtill, se ovan under 9 kap. 23 §.

Vidare avslutas stycket med satsen "om det annars finns synnerliga skäl". Ordet "om" bör bytas ut mot "att". Jfr nuvarande lydelse av 14 kap. 2 § tredje stycket sekretesslagen.

Rubriken närmast före 9 kap. 27 §

Det ligger i sakens natur att lagregler är generella. Rubriken "Generell sekretessbrytande bestämmelse" bör därför ersättas av en rubrik som bättre beskriver en regel som gäller utöver mer specifika bestämmelser förslagsvis "Generalklausul".

9 kap. 27 §

För att hänvisningarna i paragrafens andra stycke ska överensstämma med dem i 14 kap. 3 § nuvarande sekretesslag bör stycket ges följande lydelse:

Första stycket gäller inte i fråga om sekretess enligt 23 kap. 8 §, 24 kap. 1–8 §§, 25 kap. 1–6 §§, 28 kap. 1 och 2 §§, 30 kap. 1 § första stycket, 2 och 12 §§, 32 kap. 2 §, 35 kap. 3 § samt 38 kap. 2 och 5 §§.

10 kap. 1–6 §§

Lagrådet föreslår som en språklig förbättring att i de första styckena av paragraferna byts ”en uppgift som är sekretessreglerad där” ut mot ”sekretessreglerad uppgift” och i andra styckena i 1–5 §§ byts uttrycket ”tas in” ut mot ”ingår i”.

10 kap. 5 §

Hänvisningen till 19 kap. 6 § bör korrigeras till att avse 18 kap. 6 § andra stycket.

10 kap. 7 §

Enligt 2 kap. 5 § ska ett enskilt organ vid tillämpning av den föreslagna lagen likställas med en myndighet när det hanterar sådana allmänna handlingar som det förvarar med stöd av lagen (1994:1383) om överlämnande av allmänna handlingar till andra organ än myndigheter för förvaring. Hänvisningen till 2 kap. 5 § fyller ingen funktion och kan därför slopas till följd varav paragrafens första stycke kan få följande lydelse:

Får ett enskilt organ för förvaring enligt lagen (1994:1383) om överlämnande av allmänna handlingar till andra organ än myndigheter för förvaring en allmän handling som innehåller en sekretessreglerad uppgift, blir sekretessbestämmelsen tillämplig på uppgiften även hos det enskilda organet.

10 kap. 8 §

Bestämmelsen utgör, enligt förslaget, en undantagsbestämmelse till bestämmelsen i 6 kap. 4 §. I gällande sekretesslag motsvarar bestämmelsen i 10 kap. 8 § bestämmelsen i 13 kap. 6 § första stycket första meningen. Eftersom sekretesslagen inte har någon motsvarighet till förslagets 6 kap. 4 §, framstår bestämmelsen för närvarande som en huvudregel. Till huvudregeln i 13 kap. 6 § anknyter också vissa undantag som finns i en andra mening i paragrafens första stycke. En läsare har knappast några svårigheter att tillgodogöra sig innehållet i en huvudregel med anslutande undantagsregler, om dessa är placerade i en och samma paragraf. I förslaget har emellertid motsvarigheterna till undantagsreglerna tagits in i 20 kap. 2 och 5 §§. Jfr vad ovan anförts under 6 kap. 4 § i sista stycket. Förmodligen skulle en rättstillämpare eller annan läsare av den föreslagna bestämmelsen i 10 kap. 8 § lättare få grepp om innehållet i regleringen, om undantagsbestämmelserna, liksom i gällande rätt, kom att finnas i anslutning direkt till huvudbestämmelsen. Detta får till konsekvens att de avslutande orden ”om inte annat anges i denna lag” i remissförslaget utgår. Paragrafen skulle med beaktande av vad som ovan anförts kunna förslagsvis ges följande lydelse:

Bestämmelserna i 1–7 §§ ska, med undantag från vad som anges i 6 kap. 4 §, inte tillämpas på en uppgift när det finns en primär sekretessbestämmelse till skydd för samma intresse som är tillämplig på uppgiften hos den mottagande myndigheten. Om uppgiften är sekretessreglerad i 20 kap. 1 § och 4 § första stycket ska dock bestämmelserna i 1–7 §§ tillämpas om de ger ett starkare skydd för uppgiften.

Rubriken till 11 kap.

Lagrådet föreslår att kapitelrubriken för att avspegla innehållet i kapitlet får följande lydelse:

Sekretess i förhållande till enskild och vårdnadshavare

Rubriken närmast före 11 kap. 1 §

Rubriken kan mot bakgrund av kapitelrubrikens utformning förkortas och lyda:

Den enskilde själv

Rubriken närmast före 11 kap. 3 §

Även denna rubrik kan på ovan angivna skäl förkortas till att lyda:
Vårdnadshavare

11 kap. 3 §

Huvudregeln är att sekretess liksom när det gäller uppgift till skydd för enskild gäller beträffande uppgift till skydd för underårig också i förhållande till vårdnadshavare. För att underlätta förståelsen av undantaget från huvudregeln föreslår Lagrådet att huvudregeln kommer till uttryck inledningsvis i paragrafen. Paragrafen kan förslagsvis få följande lydelse:

Sekretess till skydd för en enskild gäller, om den enskilde är underårig, även i förhållande till dennes vårdnadshavare. Sekretessen gäller dock inte i förhållande till vårdnadshavaren i den utsträckning denne enligt 6 kap. 11 § föräldrabalken har rätt och skyldighet att bestämma i frågor som rör den underåriges personliga angelägenheter, såvida inte

1. det kan antas att den underåriga lider betydande men om uppgiften röjs för vårdnadshavaren, eller
2. det annars anges i denna lag.

Om sekretess inte gäller i förhållande till vårdnadshavaren förfogar denne enligt 2 § ensam eller, beroende på den underåriges ålder och

mognad, tillsammans med den underårige över sekretessen till skydd för den underårige.

12 kap.

Kapitlet innehåller en rad bestämmelser i vilka hänvisas till bestämmelser i tryckfrihetsförordningen och yttrandefrihetsgrundlagen. Det är alltså fråga om bestämmelser som är överordnade bestämmelser i lag. Logiskt sett bör det vara grundlagsbestämmelserna som ger hänvisningar till kompletterande lagregler. Normalt sett utgår en läsare också från grundlagen och inte en speciallag. Hänvisningarna i kapitlet består av en stor mängd referenser till kapitel, paragrafer och stycken, vilket knappast underlättar för en ovan läsare av lagtext.

Lagrådet ifrågasätter om kapitlet verkligen fyller någon reell uppgift.

15 kap. 2 §

För att bättre ansluta till utformningen av bestämmelserna om överföring av sekretess i 10 kap. bör paragrafen förslagsvis formuleras om på följande sätt:

Får en myndighet från en myndighet som avses 1 § en uppgift som är sekretessreglerad där, blir denna paragraf tillämplig på uppgiften även hos den mottagande myndigheten.

Motsvarande förändringar bör göras i 18 kap. 2 §, 21 kap. 3 §, 26 kap. 5 §, 29 kap. 13 och 25 §§, 30 kap. 5 och 18 §§, 31 kap. 2 §, 34 kap. 19 §, 38 kap. 7 §, 40 kap. 3–6 §§, 41 kap. 4, 6–8 §§ och 42 kap. 2 och 10 §§.

17 kap. 1 §

I paragrafens första stycke, som motsvarar 5 kap. 1 § första stycket 1 och 2 nuvarande sekretesslag, regleras sekretess för uppgift som hänför sig till förundersökning eller till angelägenhet som avser användning av tvångsmedel i sådant mål eller i annan verksamhet för att förebygga brott.

Paragrafens andra stycke avser att motsvara 5 kap. 1 § första stycket 3–5 i gällande lag. Enligt den föreslagna lydelsen av punkt 2 gäller sekretess för uppgift som hänför sig till annan verksamhet än som avses i 2 §. Detta är tänkt att motsvara den nuvarande formuleringen i första stycket 4 om att sekretess gäller för uppgift som hänför sig till åklagarmyndighets, polismyndighets, Skatteverkets, Tullverkets eller Kustbevakningens verksamhet i övrigt för att förebygga, uppdaga, utreda eller beivra brott.

Med den placering punkt 4 har i nuvarande lag torde emellertid "verksamhet i övrigt" avse annan verksamhet än den som beskrivits i punkterna 1–3, dvs. första stycket och andra stycket 1 i lagförslaget. För att motsvara nuvarande lagstiftning bör därför andra stycket 2 inledas på följande sätt:

2. annan verksamhet än sådan som avses i 1 eller i första stycket som syftar...

17 kap. 3 §

Den föreslagna bestämmelsen motsvarar föreskriften i 5 kap. 1 § tredje stycket sekretesslagen. Uttrycket "annan verksamhet" i den nuvarande regleringen kan möjligen kopplas samman med de verksamhetsformer som nämns i första och andra styckena. När bestämmelsen kommer till uttryck i en egen paragraf, bryts detta

samband och ordet "annan" kommer att vara utan någon tydlig referens i paragrafen. Bestämmelsen, som även i andra hänseenden borde förtydligas, bör efter omdisponeringen åtminstone ges följande lydelse:

Sekretessen enligt 1 och 2 §§ gäller i annan verksamhet än som där avses hos en myndighet ...

17 kap. 7 §

I 2 a § polislagen (1984:387) används uttrycket "särskilt personsäkerhetsarbete". Ordet särskilt bör därför läggas till såväl i paragrafen som i rubriken närmast före paragrafen.

17 kap. 18 §

Den föreslagna bestämmelsen motsvarar i sitt första stycke föreskriften i 5 kap. 7 § andra stycket första meningen. I den gällande föreskriften anges att "motsvarande sekretess" gäller hos polismyndighet osv., vilket bör betyda att den sekretess som föreskrivs i första stycket och som motsvaras av förslagets 17 kap. 17 § gäller i dess helhet. I samband med att den föreslagna bestämmelsen nu placeras i en egen paragraf, har orden "motsvarande sekretess gäller" bytts ut mot formuleringen "sekretess gäller, under motsvarande förutsättning som anges i 17 §". Denna är inte lika klar som den nuvarande skrivningen och kan faktiskt uppfattas som om sekretessen inte skulle vara lika omfattande som hittills. I 17 § anges en förutsättning som den andra staten eller den mellanfolkliga domstolen får antas ha uppställt. Eftersom någon saklig ändring inte är avsedd, skulle en möjlig justering av den föreslagna lagtexten kunna vara att ordet "förutsättning" gavs pluralform. Paragrafen skulle med andra ord kunna inledas på följande sätt:

Sekretess gäller, under motsvarande förutsättningar som anges i 17 §, ...

En annan möjlighet vore att flytta över bestämmelsen i första stycket till 17 § och låta den där bilda ett andra stycke. Stycket skulle då på samma sätt som i gällande rätt (5 kap. 7 § andra stycket sekretesslagen) kunna inledas med orden Motsvarande sekretess. Sammantaget skulle en sådan ändring få följande utformning:

17 § Sekretess gäller för uppgift i verksamhet som avser rättsligt samarbete på begäran av en annan stat eller en mellanfolklig domstol för uppgift som hänför sig till en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål eller en angelägenhet som angår tvångsmedel, om det kan antas att det varit en förutsättning för den andra statens eller den mellanfolkliga domstolens begäran att uppgiften inte skulle röjas.

Motsvarande sekretess gäller hos polismyndighet, åklagarmyndighet, Rikspolisstyrelsen, Tullverket och Kustbevakningen för uppgift i en angelägenhet enligt 3 § 1 och 6 lagen (2000:344) om Schengens informationssystem.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst fyrtio år.

18 § Sekretess enligt 17 § andra stycket hindrar inte att en uppgift lämnas ut enligt vad som föreskrivs i polisdatalagen (1998:622) och lagen (2000:344) om Schengens informationssystem.

Om det sistnämnda ändringsförslaget antas, måste en justering av de följande paragrafnumren göras.

17 kap. 20 §

Om det alternativ till omarbetning av 17 kap. 17 och 18 §§ väljs som medför att paragrafnumreringen får göras om, måste hänvisningen i tredje stycket till 17 och 18 §§ ändras till att avse enbart 17 §.

18 kap. 2 §

Det är språkligt sett naturligare att ange att en uppgift är sekretessreglerad i en viss paragraf än *enligt* paragrafen. I paragrafens första mening bör därför "enligt" ersättas med "i". I andra meningen är termen "ingår" ett bättre verb än "tas in" för att beskriva ett fortvarigt tillstånd.

Med dessa justeringar och med en utformning som bättre ansluter till bestämmelserna om överföring av sekretess i 10 kap. kan paragrafen få följande lydelse:

Får en myndighet en uppgift som är sekretessreglerad i 1 § från en annan myndighet, blir den sekretessbestämmelsen tillämplig på uppgiften även hos den mottagande myndigheten. Sekretessen gäller dock inte om uppgiften ingår i ett beslut av den mottagande myndigheten.

18 kap. 8 §

Enligt paragrafen ska vid tillämpning av 6 och 7 §§ den myndighet som självständigt handlägger ärende som avses där pröva en begäran om utlämnande till enskild av uppgift som hänför sig till ärendet. Det är emellertid svårt att ur dessa två paragrafer utläsa att det är fråga om ärendehantering. I paragrafen regleras sekretess för uppgift som har tillkommit eller inhämtats för att användas vid facklig förhandling eller med anledning av facklig stridsåtgärd. Av 6 kap. 5 § tredje stycket nuvarande sekretesslag, som tillsammans med 6 kap. 6 § tredje stycket avses motsvara paragrafen, framgår att bestämmelsen gäller ärende om förhandling i en fråga rörande förhållandet mellan arbetsgivare och arbetstagare. För att regleringen ska bli tydligare bör formuleringen i styckets första mening närmare anknyta till den nuvarande på förslagsvis följande sätt:

Vid tillämpning av 6 och 7 §§ ska den myndighet som självständigt handlägger ärende om förhandling i en fråga rörande förhållandet mellan arbetsgivare och arbetstagare pröva en begäran om utlämnande till enskild av uppgift som hänför sig till ärendet.

20 kap. 1 §

Det raka kvalificerade skaderekvisitet "om det måste antas att den enskilde kommer att lida betydande men" finns i gällande sekretesslag endast i motsvarigheten till denna paragraf (7 kap. 1 § första stycket). Av förarbetena till bestämmelsen framgår att utformningen av skaderekvisitet avser att avspegla en särskilt stark offentlighetspresumtion. I stället för det uttryck som Offentlighets- och sekretesskommittén föreslog, nämligen "om det är uppenbart", valdes i propositionen "om det måste antas" för att närmare ansluta till befintliga bestämmelser i sekretesslagen (prop. 2005/06:161 s. 34). De bestämmelser som då åsyftades var 8 kap. 9 och 30 §§ om uppdragssekretess respektive sekretess vid forskningssamverkan. Uttrycket "måste antas" används emellertid i dessa två bestämmelser inte för att beskriva en menbedömning utan för att tydliggöra att sekretesskyddet varit en förutsättning för uppdraget respektive samverkan (prop. 1979/80:2 Del A s. 239 och prop. 2006/07:91 s. 15).

Uttrycket "måste antas" är språkligt motsägelsefullt. Enligt Lagrådets mening bör uttrycket bytas ut mot det mer lättbegripliga "är uppenbart" såväl i förevarande paragraf som i motsvarigheterna till 8 kap. 9 och 30 §§ nuvarande sekretesslag, nämligen 30 kap. 12 § och 23 kap. 5 §.

20 kap. 2 §

Som framgått ovan, föreslår Lagrådet att en motsvarande undantagsbestämmelse till den föreslagna tas in i 10 kap. 8 §. Om detta

förslag följs kommer förevarande paragraf att få utgå med den följd att paragrafnumreringen får göras om.

20 kap. 3 §

Eftersom en sekretessbelagd uppgift enligt definitionen i 6 kap. 1 § avser en sekretessreglerad uppgift för vilken sekretess gäller i det enskilda fallet föreslår Lagrådet att bestämmelsen får följande lydelse:

Om en uppgift, som är sekretessbelagd med tillämpning av 1 §, är sekretessbelagd även enligt en annan paragraf i denna lag, ska sekretessbrytande bestämmelser, som är tillämpliga på sekretessen enligt den sistnämnda paragrafen, också vara tillämpliga på sekretessen enligt 1 §.

20 kap. 5 §

Vad ovan sagts i 20 kap. 2 § gäller även förevarande paragraf.

21 kap. 2 §

I paragrafen bör "ärende om fingerade personuppgifter" ersättas med "ärende enligt lagen (1991:483) om fingerade personuppgifter" för att det klart ska framgå att det är ärenden enligt den lagen som avses.

21 kap. 3 §

För att bättre ansluta till utformningen av bestämmelserna om överföring av sekretess i 10 kap. bör paragrafen lämpligen ges följande lydelse (jfr också 15 kap. 2 §):

Får en myndighet från en myndighet som handlägger ärenden som avses i 2 § en uppgift som är sekretessreglerad där, blir denna

paragraf tillämplig på uppgiften även hos den mottagande myndigheten.

22 kap. 3 §

Sekretess gäller enligt paragrafens första stycke i annan utbildningsverksamhet än sådan som anges 2 §. Enligt andra stycket gäller sekretess "på det område som anges" i första stycket. Även tredje stycket innehåller en sådan formulering. I första stycket anges emellertid inte något "område". En möjlighet att komma förbi detta problem kan vara att sammanföra första och andra styckena till ett stycke och ge nya första och andra styckena följande lydelse:

Sekretess gäller i annan utbildningsverksamhet än sådan som anges i 2 § för uppgift som hänför sig till psykologisk undersökning eller behandling och för uppgift om en enskilds personliga förhållanden hos psykolog, kurator eller syofunktionär, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till denne lider men. Sekretess gäller i elevvårdande verksamhet i övrigt inom arbetsmarknadsutbildningen, den kommunala vuxenutbildningen, vuxenutbildningen för utvecklingsstörda, svenskundervisningen för invandrare (sfi) och folkhögskolan för uppgift om enskilds personliga förhållanden, om det kan antas att den enskilde eller någon närstående till denne lider men om uppgiften röjs.

Sekretess gäller i annan utbildningsverksamhet än sådan som avses i 2 § i annat fall än som avses i första stycket och hos Verket ... om uppgiften röjs.

22 kap. 7 §

Liksom i paragrafens motsvarighet i 7 kap. 36 § sekretesslagen anges här att ärenden överklagats hos nämnden. Ett ärende kan emellertid inte bli föremål för ett överklagande. Denna inadvertens bör rättas till. Bestämmelsen i första stycket skulle förslagsvis kunna inledas på följande sätt:

Sekretess gäller hos Skolväsendets överklagandenämnd i ärende som där uppkommit till följd av överklagande av beslut ...

Rubriken till 23 kap.

Kapitlet innehåller inte någon särskild paragraf som rör vetenskap. Ordet vetenskap i kapitlets rubrik bör därför slopas.

23 kap. 5 §

I enlighet med vad som föreslagits beträffande 20 kap. 1 § och 30 kap. 12 § bör orden "måste antas" i paragrafens första stycke ersättas med "är uppenbart".

Vid en jämförelse med 8 kap. 30 § fjärde stycket i den nu gällande sekretesslagen, som motsvarar tredje stycket i förevarande paragraf, framgår att paragrafhänvisningarna bör vara 30 kap. 20, 21 eller 22 §. Enligt Lagrådets mening bör definitionerna i 6 kap. 1 § användas genomgående i lagen. Tredje stycket i paragrafen föreslås få följande lydelse:

Sekretessen gäller inte om uppgiften har lämnats i ett ärende om ansökan om patent eller registrering av mönster. I ett sådant fall gäller sekretess endast om uppgiften är sekretessbelagd enligt 30 kap. 20, 21 eller 22 §.

23 kap. 7 §

Vad ovan anförts under 9 kap. 6 § gäller också denna paragraf.

24 kap. 1 §

I andra stycket görs undantag från första stycket om annat följer av 10 §. I 7 och 8 §§ samt i 25 kap. 5 § finns emellertid sekretess-

bestämmelser rörande anmälningar med svagare sekretess än vad som föreskrivs i förevarande paragraf och som avses tillämpas i stället för första stycket. Andra stycket bör därför ges följande lydelse (jfr 2–5 §§ och 25 kap. 1, 3 och 4 §§):

Första stycket gäller inte om annat följer av 7, 8 eller 10 § eller 25 kap. 5 §.

24 kap. 2 §

En bestämmelse om att sekretessen gäller om inte annat följer av 10 § har placerats i en inskjuten sats i andra stycket. I 1 och 3–5 §§ återfinns motsvarande bestämmelse i stället i ett eget stycke. För att få en konsekvent reglering bör bestämmelsen även i förevarande paragraf placeras i ett nytt tredje stycke. Vad som ovan anförts beträffande 1 § gör sig gällande även beträffande förevarande paragraf. Det nya tredje stycket bör mot den bakgrunden ges följande lydelse:

Andra stycket gäller inte om annat följer av 7, 8 eller 10 § eller 25 kap. 5 §.

24 kap. 3 §

Paragrafens andra stycke bör ges en lydelse motsvarande den som ovan föreslagits beträffande 1 §.

24 kap. 4 §

Enligt paragrafen gäller sekretess i ärenden hos en nämnd med uppgift att bedriva patientnämndsverksamhet. Paragrafen skulle vinna i tydlighet om det direkt av bestämmelsen kan utläsas att det är fråga om patientnämndsverksamhet enligt lagen (1998:1656) om

patientnämndsverksamhet m.m. Paragrafens andra stycke bör ges en lydelse motsvarande den som ovan föreslagits beträffande 1 §.

24 kap. 5 §

Paragrafens andra stycke bör ges en lydelse motsvarande den som ovan föreslagits beträffande 1 §.

24 kap. 6 §

Av den föreslagna bestämmelsen framgår explicit att sekretessen gäller i förhållande till den vård- eller behandlingsbehövande. Tanken fullföljs dock inte till fullo, eftersom bestämmelsen avslutas endast med orden att uppgiften inte lämnas. Det sägs således inte direkt att uppgiften inte får lämnas till den vård- eller behandlingsbehövande. Jfr den nuvarande lydelsen av 7 kap. 3 § sekretesslagen. Formuleringen skulle bli tydligare om orden "till honom eller henne" lades till.

24 kap. 7 §

Enligt paragrafen gäller sekretess i verksamhet som anges i 1 och 3–5 §§ för uppgift i anmälan eller annan utsaga av en enskild om någons hälsotillstånd eller andra personliga förhållanden, om det kan antas att fara uppkommer för att den som har gjort anmälan eller lämnat uppgiften eller någon närstående till denne utsätts för våld eller annat allvarligt men om uppgiften röjs.

Innehållet i paragrafen skulle bli klarare om orden "har gjort anmälan eller" i första stycket slopas (jfr 25 kap. 6 §, 27 kap. 3 §, 34 kap. 21 § och 36 kap. 1 §). Skaderekvisitet "utsätts för våld eller annat allvarligt men" förekommer i flera bestämmelser i gällande sekretesslag. En lämpligare formulering från språklig synpunkt vore "utsätts för våld

eller förorsakas allvarligt men". Vidare bör, för tydlighets skull, även verksamhet som avses i 2 § andra stycket omfattas.

Paragrafens första stycke får med ytterligare några justeringar följande lydelse:

Sekretess gäller i verksamhet som avses i 1, 2 § andra stycket och 3–5 §§ för uppgift i anmälan eller utsaga av en enskild om någons hälsotillstånd eller andra personliga förhållanden, om det kan antas att fara uppkommer för att den som lämnat uppgiften eller någon närstående till denne utsätts för våld eller förorsakas allvarligt men om uppgiften röjs.

24 kap. 9 §

Bestämmelsen återfinns för närvarande i 8 kap. sekretesslagen som bär rubriken Sekretess med hänsyn främst till skyddet för enskilda ekonomiska förhållanden. Vad som motiverar en överflyttning skulle vara att sekretessen gäller verksamhet som avser hälso- eller sjukvård. I remissen (s. 166 f.) sägs att bestämmelserna i förslaget ordnats efter sakområde. Vad saken angår i den förevarande bestämmelsen är dock inte helt klart. Det skydd som är avsett att uppnås gäller för uppgift om en viss varas tillverkning eller innehåll och alltså inte som i övriga bestämmelser i 24 kap. uppgift om enskildas hälsotillstånd eller andra personliga förhållanden. Vidare är det tillverkarens eller försäljarens intressen som ska tas till vara och således inte som i allmänhet gäller i kapitlet den vård- eller behandlingsbehövandes. Vad som eventuellt skulle kunna motivera en överflyttning är att det i praktiken antagligen kommer att bli samma myndighet som tillämpar såväl förevarande paragraf som övriga bestämmelser i 24 kap. Huruvida detta räcker för en överflyttning i ett visst fall hänger samman med om man konsekvent har samlat bestämmelser som kan antas tillämpas av ett visst slags myndighet på ett ställe eller åtminstone i ett kapitel. Lagrådet saknar resurser

och tid att göra en genomgång av lagförslaget för att utröna hur det förhåller sig härmed. Det är möjligt att denna dispositionstekniska metod underlättar för den rättstillämpande myndigheten, men den kan också försvåra för enskild som söker vägledning i lagens bestämmelser.

24 kap. 11 §

För att det klart ska framgå att den sekretessbrytande bestämmelsen i punkt 1 enbart tar sikte på att en uppgift lämnas till en myndighet i samma kommun respektive i samma landsting (se prop. 2007/08:126 s. 164 f.) bör punkten formuleras om, förslagsvis enligt följande:

Sekretessen enligt 1 eller 4 § hindrar inte att uppgift lämnas
1. från en myndighet som bedriver verksamhet som avses i 1 eller 4 § i en kommun till en annan sådan myndighet i samma kommun eller i ett landsting till en annan sådan myndighet i samma landsting.

Paragrafen innehåller en uppräkningslista av ett antal situationer där sekretessen enligt 1 eller 4 § inte hindrar att uppgift lämnas. Med hänsyn till att det är fråga om alternativa förutsättningar även i paragrafens femte punkt bör ”och” mellan de två sista strecksatserna i punkten bytas ut mot ”eller” och ordet ”eller” i slutet av punkt 4 utgå.

24 kap. 12 §

För att förtydliga bestämmelsen föreslås att ordet ”myndighet” läggs till före ”inom socialtjänsten”. För att punkten 4 ska överensstämma med dess motsvarighet i 14 kap. 2 § sista stycket i nu gällande sekretesslag föreslås vidare att fjärde punkten bryts ut och bildar ett andra stycke. Bestämmelsen skulle då få följande lydelse:

Sekretessen enligt 1 §, 2 § andra stycket och 3–5 §§ hindrar inte att en uppgift om en enskild eller närstående till denne lämnas från en

myndighet inom hälso- och sjukvården till en annan sådan myndighet eller till en myndighet inom socialtjänsten, om det behövs för att ge den enskilde nödvändig vård, behandling eller annat stöd och denne

1. inte har fyllt arton år,
2. fortgående missbrukar alkohol, narkotika eller flyktiga lösningsmedel, eller
3. vårdas med stöd av lagen (1991:1128) om psykiatrisk tvångsvård eller lagen (1991:1129) om rättspsykiatrisk vård.

Detsamma gäller uppgift om en enskild som är gravid om uppgiften behövs för en nödvändig insats till skydd för det väntade barnet.

25 kap. 1 §

I paragrafens femte stycke görs undantag från sekretessen om annat följer av 7 §. I 5 och 6 §§ finns emellertid sekretessbestämmelser rörande anmälningar med svagare sekretess som avses tillämpas i stället för förevarande paragraf. Stycket bör därför ges följande lydelse (jfr 24 kap. 1 §):

Sekretessen gäller inte om annat följer av 5, 6 eller 7 §.

25 kap. 3 och 4 §§

Vad som anförts beträffande 1 § gör sig gällande även beträffande förevarande två paragrafer. I båda paragraferna bör ett nytt andra stycke med följande lydelse införas:

Första stycket gäller inte om annat följer av 5 eller 6 §.

25 kap. 6 §

Orden "har anmälan gjorts eller" i paragrafens första stycke bör tas bort och "förorsakas" läggas till före "allvarligt men" medan ordet "annat" utgår i enlighet med vad som ovan förordas beträffande 24 kap. 7 §. Vidare bör stycket justeras med anledning av att 5 §

innehåller en bestämmelse om sekretess för uppgift i anmälan och därför inte bör omfattas av förevarande sekretessregel. Paragrafen får med dessa justeringar följande lydelse:

Sekretess gäller i verksamhet som avses i 1, 3 och 4 §§ för uppgift i anmälan eller utsaga av en enskild om någons hälsotillstånd eller andra personliga förhållanden, om det kan antas att fara uppkommer för att den som lämnat uppgiften eller någon närstående till denne utsätts för våld eller förorsakas allvarligt men om uppgiften röjs.

25 kap. 7 §

För att förtydliga att första punkten avser omhändertagande av enskild till skillnad från femte punkten som avser omhändertagande av personakt föreslås första punkten få följande lydelse:

Sekretessen enligt 1 § gäller inte

1. beslut om omhändertagande av enskild,

25 kap. 9 §

I likhet med vad som ovan föreslagits beträffande 24 kap. 12 § bör punkten 4 brytas ut och bilda ett eget stycke. Bestämmelsen skulle då få följande lydelse:

Sekretessen enligt 1, 4 och 5 §§ hindrar inte att uppgift om en enskild eller närstående till denne lämnas från en myndighet inom socialtjänsten till en annan sådan myndighet eller till myndighet inom hälso- och sjukvården, om det behövs för att ge den enskilde nödvändig vård, behandling eller annat stöd och denne

1. inte har fyllt arton år,
2. fortgående missbrukar alkohol, narkotika eller flyktiga läsningsmedel,
3. vårdas med stöd av lagen (1991:1128) om psykiatrisk tvångsvård eller lagen (1991:1129) om rättspsykiatrisk vård.

Detsamma gäller uppgift om en enskild som är gravid om lämnandet av uppgiften behövs för en nödvändig insats till skydd för det väntade barnet.

25 kap. 10 §

Bestämmelsen innehåller uttrycket "genomförande av beslut".

Vanligtvis talas om verkställighet av beslut, vilket också är det uttryck som används i förslagets 25 kap. 15 § andra stycket. Samma uttryck bör användas här.

25 kap. 11 §

I paragrafens första stycke föreslås ordet "endast" utgå eftersom det inte fyller någon funktion och i tredje stycket bör orden "som avses" som i sammanhanget saknar betydelse utgå.

25 kap.12 §

I andra stycket föreslås orden "som avses" som i sammanhanget saknar betydelse utgå.

Rubriken närmast före 25 kap. 14 §

Paragrafen behandlar enbart sekretess i ärende om tilldelning eller återtagande av ledarhund eller dispositionsrätt till sådan hund. Rubriken bör därför lyda "Ledarhundar".

25 kap. 15 §

I första stycket avses de tystnadsplikter (bättre: den tystnadsplikt) som följer av 6 och 11 §§. Den sistnämnda paragrafen gäller enligt rubriken kommunal bostadsförmedling m.m. och motsvarar i gällande sekretesslag 7 kap. 25 § första stycket första meningen samt andra och tredje styckena. Nuvarande bestämmelser i 7 kap. 25 § finns

emellertid inte upptagna i den uppräknings som hör till 16 kap. 1 §. Sannolikt ska hänvisningen avse 13 § (internationella adoptionsfrågor), vars motsvarighet i sekretesslagen finns i 7 kap. 29 § som i sin tur finns med i uppräkningsen i 16 kap. 1 §.

26 kap. 1 §

Det kan vid en jämförelse av paragrafens fjärde stycke med remissförslagets 3 och 4 §§ ifrågasättas om inte stycket borde inledas "Första och andra styckena ...". Definitionen av skatt i tredje stycket omfattar även tull. För att Tullverkets verksamhet inte ska omfattas av paragrafen måste fjärde stycket justeras också i detta avseende. Med dessa ändringar och med beaktande av de ändrade paragraf-angivelser som Lagrådets förslag beträffande remissförslagets 3 och 4 §§ föranleder skulle stycket få följande lydelse:

Första och andra styckena gäller inte om annat följer av 3 eller 6 §.

26 kap. 3 och 4 §§

I 3 § finns en bestämmelse om att uppgift som avses i 1 och 2 §§ och som finns hos Tullverket får lämnas ut, om det står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde lider skada eller men. Strukturen på bestämmelsen avviker från de övriga sekretessbestämmelserna som så gott som undantagslöst inleds med "Sekretess gäller ..."

Det är vidare oklart om med "uppgift som avses i 1 och 2 §§" enbart avses uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden eller om en vidare hänvisning är avsedd. Av bestämmelsen placering i nuvarande sekretesslag framgår emellertid att med uttrycket ska förstås även verksamhet som avses i 1 § och ärende

som avses i 2 § första och andra styckena. Detta bör komma till klart uttryck i paragrafen.

Samma omvända skaderekvisit ska gälla för uppgifter hos Tullverket enligt 3 § och för uppgifter i tulldatabasen enligt 4 § (prop. 2004/05:164 s. 108). Det bör därför formuleras på samma sätt.

Enligt 4 § gäller sekretess i verksamhet som avser förande av eller uttag ur tulldatabasen enligt lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet för uppgift som har tillförts databasen, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde lider skada eller men. Till skillnad mot vad som föreslås beträffande beskattningsdatabasen i 1 § andra stycket 1 är sekretessen i förslaget inte begränsad till uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. Utgångspunkten i bestämmelserna i 9 kap. 1 § nuvarande sekretesslag är att sekretessen är begränsad till sådana uppgifter. Att någon förändring i detta avseende skulle vara avsedd framgår inte av förarbetena till den senaste ändringen vad gäller Tullverket och tulldatabasen (prop. 2004/05:164 s.107 f., SFS 2005:788). Av bestämmelsen måste därför framgå att sekretessen gäller uppgift om enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden.

Till skillnad mot vad som gäller för beskattningsdatabasen får i tulldatabasen inte behandlas uppgifter om avgiftsskyldighet till ett registrerat trossamfund (jfr 2 kap. 3 § första stycket 9 lagen [2001:181] om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet och 2 kap. 3 § första stycket lagen [2001:185] om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet). Bestämmelsen i 4 § tredje stycket om att sekretess för uppgift om avgift enligt lagen om avgift till registrerat trossamfund gäller i högst sjuttio år torde därför kunna slopas.

Det kan ifrågasättas om inte 3 och 4 §§ borde sammanföras till en paragraf med rubriken Tullverkets verksamhet och med samma struktur som 1 §. En sådan paragraf skulle kunna ges följande lydelse:

Sekretess gäller hos Tullverket i verksamhet som avses i 1 § och i ärende som avses i 2 § första och andra styckena för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde lider skada eller men.

Motsvarande sekretess gäller i verksamhet som avser förande av eller uttag ur tulldatabasen enligt lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som har tillförts databasen.

Första och andra styckena gäller inte om annat följer av 6 §.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

Godtas förslaget krävs följändringar såväl av de efterföljande paragrafbeteckningarna i kapitlet som av hänvisningar i paragraferna.

26 kap. 5 §

Första stycket bör inledas med orden "Sekretessen enligt 1–4 §§ gäller för uppgift i mål hos domstol endast ..."

Andra stycket bör lämpligen formuleras om och ges följande lydelse (jfr 15 kap. 2 §):

Får en domstol i ett mål en uppgift som är sekretessreglerad i 1–4 §§ från en annan myndighet och saknar uppgiften betydelse i målet, blir sekretessbestämmelsen tillämplig på uppgiften även hos domstolen.

26 kap. 10 §

Paragrafen innehåller en upplysning om att det i rådets förordning (EG) 1383/2003 av den 22 juli 2003 om tullmyndigheternas ingripande mot varor som misstänks göra intrång i vissa immateriella rättigheter finns bestämmelser om att uppgifter i vissa fall får lämnas till enskild. Eftersom det inte är fråga om någon verksamhet som rör skatt eller tull bör paragrafen flyttas, förslagsvis till 30 kap. som rör sekretess till skydd för enskild i annan verksamhet med anknytning till näringslivet. Paragrafen bör lämpligen placeras i anslutning till 23 § som behandlar upphovsrättsligt skyddat verk.

26 kap. 11 §

Enligt den föreslagna paragrafen avses den tystnadsplikt som följer av 1–7 §§. Bestämmelsen i 2 § andra stycket saknar emellertid motsvarighet i nuvarande sekretesslag och är följaktligen inte upptagen i den uppräkningslista som hör till 16 kap. 1 § gällande sekretesslag. Det finns inte heller i remissen något uttalat syfte om att bestämmelsen skulle bli tillämplig inom det område som anges i 16 kap. 1 §. Av vad nu sagts följer att paragrafen bör inledas på följande sätt:

Den tystnadsplikt som följer av 1 §, 2 § första stycket och 3–7 §§ ...

27 kap. 1 §

I den uppräkningslista av vilka ärenden som avses i första stycket finns i sjätte punkten angivet ärende enligt lagstiftningen om annan jämförbar ekonomisk förmån för enskild. Vad här avses kan antas vara exempelvis barnbidrag, underhållsstöd och bostadsbidrag. Dessa bidragsformer är dock knappast jämförbara med de socialförsäk-

ringsförmåner som tidigare nämns i uppräkningslistan. Ordet "jämförbara" bör därför strykas och samtidigt bör vad som i övrigt anges i remissförslagets sjätte punkt flyttas bakåt i uppräkningslistan. Således skulle förslagets sjunde punkt bli sjätte punkten, åttonde punkten bli sjunde och tionde punkten bli åttonde. Förslagets sjätte punkt skulle då passa in som nionde punkt och förslagets nionde punkt skulle kunna bilda tionde punkten. Det sammanhållande momentet är att det redan inledningsvis framgår att det är ärenden hos Försäkringskassan (eventuellt Premiepensionsmyndigheten) som avses.

27 kap. 2 §

Av vad som anförts under 24 kap. 6 § framgår att sist i bestämmelsen orden "till honom eller henne" bör läggas till.

27 kap. 3 §

De myndigheter som avses i bestämmelsen är de myndigheter som avses i 1 § första och andra styckena vilket bör klargöras i paragrafen (jfr 7 kap. 7 § tredje stycket gällande sekretesslag i styckets lydelse enligt SFS 2008:967).

Vidare bör, i konsekvens med vad som ovan föreslagits beträffande bl.a. 24 kap. 7 § orden "har gjort anmälan eller" tas bort och "förorsakas" läggas till före "allvarligt men".

Med dessa justeringar får paragrafens första stycke följande lydelse:

Sekretess gäller hos myndighet som avses i 1 § första och andra styckena för uppgift i en anmälan eller utsaga av en enskild om någons hälsotillstånd eller andra personliga förhållanden, om det kan antas att fara uppkommer för att den som lämnat uppgiften eller någon närstående till denne utsätts för våld eller förorsakas allvarligt men om uppgiften röjs.

27 kap. 4 §

Liksom den bestämmelse som i förslaget finns i 24 kap. 9 § och vars placering ifrågasatts ovan har förevarande bestämmelse sin motsvarighet i 8 kap. sekretesslagen. I nuvarande sekretesslag finns således motsvarande bestämmelse under kapitelrubriken Sekretess med hänsyn främst till skyddet för enskilds ekonomiska förhållanden. Förslagets kapitel 27, där alltså förevarande bestämmelse placerats, bär rubriken Sekretess till skydd för enskild när det gäller socialförsäkringar, studiestöd, arbetsmarknad, m.m. I remissen (s. 166) anförs att man velat föra samman bestämmelser till samma sakområde. Frågan är dock vad saken egentligen angår i en bestämmelse. I den aktuella bestämmelsen kan saken mycket väl anses angå enskilds affärs- eller driftförhållanden och då kan man ifrågasätta om bestämmelsen hamnat i rätt kapitel.

27 kap. 7 §

Paragrafen vinner i tydlighet om den lag som åsyftas anges.

Paragrafen får då följande lydelse:

Sekretessen enligt 5 § hindrar inte att uppgift lämnas till enskild enligt vad som föreskrivs i lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension.

27 kap. 9 §

För att förtydliga andra stycket i paragrafen föreslås detta få följande lydelse:

I andra ärenden än sådana om studiestöd under sjukdom gäller sekretessen inte beslut i ärendet.

27 kap. 10 §

Vid en jämförelse med 9 kap. 5 § tredje stycket nuvarande sekretesslag, som motsvarar förevarande paragrafs första stycke, framgår att paragrafangivelserna inte bör omfatta 29 kap. 25 §. Inledningen av paragrafen bör således lyda:

Sekretess gäller, i annat fall än som avses i 9 §, 29 kap. 23, 24, 27 och 28 §§, 30 kap. 1 § första stycket och 2–5 §§ ...

27 kap. 11 §

Paragrafens tredje stycke motsvarar 7 kap. 10 § tredje stycket gällande sekretesslag. Där anges att i ärende hos Försäkringskassan eller domstol gäller 7 § i stället för första stycket. Bestämmelserna i 7 § har i remissens lagförslag fått sin plats i flera paragrafer i 27 kap. För att stycket ska få samma innehåll som motsvarande bestämmelse i sekretesslagen bör det få följande lydelse:

I ärende hos Försäkringskassan eller domstol gäller 1–3 och 6 §§ i stället för första och andra styckena.

27 kap. 14 §

Vad som tidigare betecknades arbetarskydd innefattas numera i det vidsträcktare begreppet arbetsmiljö. Paragrafens rubriker och första stycke bör därför omarbetas. Ett förslag till ny lydelse är:

Arbetsmiljö m.m.

Myndighet som har till särskild uppgift att verka för arbetsmiljö

Sekretess gäller hos myndighet som har till särskild uppgift att verka för arbetsmiljö i ärende enligt lagstiftningen om arbetsskadeförsäkring, om arbetsmiljön eller om reglering av arbetstid för uppgift om en enskilds hälsotillstånd eller andra personliga förhållanden, om det

kan antas att den enskilde lider men om uppgiften röjs. Hos en sådan myndighet gäller sekretess också för arbetstagares anmälan i ärende om arbetsmiljö.

Lagrådet vill i detta sammanhang påpeka att begreppet arbetsmiljö i 15 och 16 §§ automatiskt också kommer att bli mer omfattande än vad som hittills varit fallet.

27 kap. 16 §

Vad ovan anförts under 9 kap. 6 § gäller också denna paragraf.

28 kap. 3 §

Den föreslagna bestämmelsen i första stycket bör justeras i vissa språkliga hänseenden. Följande förslag till ny lydelse bör således övervägas:

Sekretess gäller hos myndighet, som handhar allmän samfärdsel, för sådan uppgift om en enskilds förbindelse med samfärdselverksamheten som inte avses i 1 eller 2 §, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde lider skada eller men. Sekretessen hos myndighet som bedriver postverksamhet för uppgift om enskilds adress gäller dock endast om det kan antas att någon kan komma att utsättas för övergrepp eller förorsakas allvarligt men om uppgiften röjs.

28 kap. 6 §

Lagrådet föreslår att de i paragrafen angivna lagarna kompletteras med SFS-nummer till följd varav första stycket i paragrafen får följande lydelse:

Sekretess gäller i ärende om tillstånd till färdtjänst eller riksfärdtjänst enligt lagen (1997:736) om färdtjänst och lagen (1997:735) om riksfärdtjänst för uppgift om en enskild personliga förhållanden, om

det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till denne lider men.

28 kap. 13 §

Andra och tredje meningarna i första stycket innehåller undantag från den sekretess som föreskrivs i styckets första mening. För att bättre ansluta till uppbyggnaden av övriga regler i lagen kan ifrågasättas om inte undantagen bör bilda ett nytt eget andra stycke. Vidare bör innehållet i bestämmelserna om vid vilken tidpunkt sekretessen upphör komma till klarare uttryck. Med förändringar i dessa avseenden kan paragrafen förslagsvis få följande lydelse:

Sekretess gäller i ärende om utredning av fartygs sammanstötning med annat fartyg eller av tillbud till sådan händelse för uppgift som rör sammanstötningen eller tillbudet och härrör från det fartyg som ärendet avser, om fartygets befälhavare eller redare begär det.

Sekretess enligt första stycket gäller inte, om sjöförklaring eller annan sådan undersökning beträffande båda fartygen sker samtidigt. Sekretess gäller inte heller, om undersökning beträffande det andra fartyget har ägt rum förut eller om det annars finns tillgång till motsvarande uppgift om det andra fartyget.

Om ett sådant ärende som avses i första stycket handläggs vid någon annan myndighet än domstol, tillämpas bestämmelserna i 42 kap. 5 § första stycket hos den myndigheten.

Sekretessen enligt denna paragraf upphör när motsvarande uppgift om det andra fartyget har blivit tillgänglig.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen högst fem år från det att sammanstötningen eller tillbudet skedde.

29 kap. 7 §

Ordföljden i första stycket andra meningen bör ändras i förtydligande syfte. Det bör framgå av andra stycket att de där angivna bestämmelserna i 9 kap är sekretessbrytande. Paragrafen föreslås således få följande lydelse:

Sekretess gäller hos statlig myndighet i verksamhet som avses i

4–6 §§, i den utsträckning riksdagen har godkänt avtal om detta med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation, för sådan uppgift om affärs- eller driftförhållanden och ekonomiska eller personliga förhållanden som myndigheten har fått enligt avtalet. Samma sekretess gäller hos Finansinspektionen för uppgifter som inspektionen har fått från en utländsk myndighet eller ett utländskt organ enligt annat avtal än i föregående mening nämnda avtal om regeringen meddelar föreskrifter om detta.

Om sekretess gäller enligt första stycket, får de sekretessbrytande bestämmelserna i 9 kap. 15–27 §§ och 28 § första stycket inte tillämpas i strid med avtalet.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

Motsvarande ändring bör även göras i 29 kap. 11, 17 och 24 §§ samt 33 kap. 4 och 9 §§.

29 kap. 9 §

Vad ovan anförts under 9 kap. 6 § gäller också denna paragraf.

29 kap. 11 §

Med sekretessbrytande bestämmelse avses enligt definitionen i 6 kap. 1 § en bestämmelse som innebär att en sekretessbelagd uppgift får lämnas ut under vissa förutsättningar. Bestämmelserna i 9 kap. 15–27 §§ och 28 § första stycket är sekretessbrytande. Första stycket andra meningen bör därför formuleras på följande sätt:

Om sådan sekretess gäller, får de sekretessbrytande bestämmelserna i 9 kap. 15–27 §§ och 28 § första stycket inte tillämpas i strid med avtalet.

29 kap. 12 §

Paragrafen bör struktureras på samma sätt som andra paragrafer i lagen med motsvarande typ av uppräkningsparagrafer. Med också en redaktionell ändring kan första och andra styckena ges följande lydelse:

Sekretess gäller i ärende enligt lagen (2008:814) om statligt stöd till kreditinstitut till dess ärendet har slutförts

1. för uppgift om affärs- eller driftförhållanden hos den som ärendet avser, och
2. för uppgift om ekonomiska eller personliga förhållanden för annan som har trätt i affärsförbindelse eller liknande förbindelse med den som ärendet avser.

I ett avslutat ärende som avses i första stycket gäller sekretess

1. för uppgift om affärs- eller driftförhållanden hos den som ärendet avser, om det kan antas att den enskilde lider skada om uppgiften röjs, och
2. för uppgift om ekonomiska eller personliga förhållanden för annan som har trätt i affärsförbindelse eller liknande förbindelse med den som ärendet avser.

29 kap. 13 §

Paragrafen bör i enlighet med vad som föreslås beträffande andra motsvarande bestämmelser om överföring av sekretess (jfr 18 kap. 2 §) lämpligen ges följande lydelse:

Får en myndighet i ett ärende som avses i 12 § en uppgift som är sekretessreglerad i 30 kap. 1 § första stycket eller 30 kap. 2 § från Riksbanken eller Riksgäldskontoret, blir sekretessbestämmelsen tillämplig på uppgiften även hos den mottagande myndigheten. Sekretessen gäller dock inte om uppgiften ingår i ett beslut av den mottagande myndigheten.

29 kap. 14 §

Vad ovan anförts under 9 kap. 6 § gäller också denna paragraf.

29 kap. 17 §

Bestämningen av vilka uppgifter som omfattas av sekretess i paragrafens första stycke bör – med beaktande av att fråga här kan vara om juridiska personer – i så stor utsträckning som möjligt få

samma innehåll som 16 § första stycket (jfr 9 kap. 12 § gällande sekretesslag).

Tredje stycket reglerar tillämpningen av sekretessbrytande bestämmelser och bör formuleras om på det sätt som föreslås beträffande 29 kap. 11 §.

Fjärde stycket avses inte innebära några förändringar i förhållande till nuvarande sekretesslag. Sekretessen för uppgift i en allmän handling bör därför gälla i högst femtio år.

Med justeringar i dessa avseenden får paragrafen följande innehåll:

Sekretess gäller i ärende om godkännande eller auktorisation av revisor eller registrering av revisionsbolag, om disciplinärt ingripande mot godkänd eller auktoriserad revisor eller registrerat revisionsbolag och om upphävande av godkännande, auktorisation eller registrering för uppgift om revisorns eller revisionsbolagets ekonomiska ställning eller om någon annans personliga eller ekonomiska förhållanden, om det kan antas att den som uppgiften rör lider skada eller men om uppgiften röjs.

Sekretessen gäller inte beslut i ärende.

Om sekretess gäller enligt första stycket, får de sekretessbrytande bestämmelserna i 9 kap. 15–27 §§ och 28 § första stycket inte tillämpas i strid med avtal som träffats med utländsk myndighet eller utländskt organ.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst femtio år.

29 kap. 22 §

Innebörden av paragrafen skulle framgå tydligare om respektive lag försågs med SFS-nummer. Lydelsen skulle inledningsvis kunna bli:

Sekretess gäller i ärende enligt lagen (1975:1132) om förvärv av hyresfastighet m.m. eller bostadsförvaltningslagen (1977:792) ...

29 kap. 24 §

Andra stycket reglerar tillämpningen av sekretessbrytande bestämmelser och således inte tillämpningen av regler om undantag från sekretess. Bestämmelsen bör därför formuleras om och ges följande lydelse (jfr 7, 11 och 17 §§):

Om sekretess gäller enligt första stycket, får de sekretessbrytande bestämmelserna i 9 kap. 15–27 §§ och 28 § första stycket inte tillämpas i strid med avtalet.

29 kap. 25 §

Paragrafen bör ges en utformning motsvarande andra bestämmelser om överföring av sekretess (jfr 15 kap. 2 §). Paragrafen får då följande lydelse:

Får ett landsting eller en kommun som inte ingår i ett landsting i samband med sådana överläggningar som avses i 9 och 13 §§ lagen (2002:160) om läkemedelsförmåner m.m. en uppgift från Tandvårds- och läkemedelsförmånsverket som är sekretessreglerad enligt 23 § första stycket 1, blir sekretessbestämmelsen tillämplig på uppgiften även hos landstinget eller kommunen. Detta gäller dock inte om det finns en primär sekretessbestämmelse till skydd för samma intresse som är tillämplig på uppgiften hos den mottagande myndigheten.

29 kap. 26 §

Vad ovan anförts under 9 kap. 6 § gäller också denna paragraf.

29 kap. 27 och 28 §§

I båda paragraferna avslutas punkten 2 med orden sådan tillsyns- eller stödverksamhet. Det anges emellertid inte närmare vad det är för slags verksamhet som avses. Till orden bör läggas "som avses i denna paragraf".

29 kap. 29 §

Vad ovan anförts under 9 kap. 6 § gäller också denna paragraf.

Punkt 1 i 27 § finns i paragrafens första stycke vilket bör framgå av hänvisningen.

29 kap. 30 §

För att paragrafen, som avsikten är, ska motsvara bestämmelserna i 16 kap. 1 § nuvarande sekretesslag måste ett flertal justeringar av paragrafangivelserna i första och andra styckena göras. Styckena bör ges följande lydelse:

Den tystnadsplikt som följer av 2 § första stycket första meningen, 4 § första stycket 2, 12 § första stycket och andra stycket 2, 13 §, 15 § första stycket 2, 23 § första stycket 2 och 27 § första stycket 2 inskränker rätten enligt 1 kap. 1 § tryckfrihetsförordningen och 1 kap. 1 och 2 §§ yttrandefrihetsgrundlagen att meddela och offentliggöra uppgifter.

Den tystnadsplikt som följer av 24 § inskränker rätten att meddela och offentliggöra uppgifter, när det är fråga om uppgift om andra ekonomiska eller personliga förhållanden än affärs- och driftförhållanden för den som trätt i affärsförbindelse eller liknande förbindelse med den som är föremål för myndighetens verksamhet.

30 kap. 1 §

Till bestämmelsen har i förhållande till dennas nuvarande lydelse i 8 kap. 8 § första stycket första meningen sekretesslagen lagts orden för uppgift om en enskilds ekonomiska förhållanden. Innebörden av den föreslagna bestämmelsen blir, åtminstone formellt sett, inte lika omfattande som för närvarande. Om avsikten är att sekretessen endast ska gälla detta slags uppgift, är de tillagda orden nödvändiga.

30 kap. 5 §

Paragrafen bör i enlighet med vad som föreslås beträffande andra motsvarande bestämmelser om överföring av sekretess (jfr 18 kap. 2 §) lämpligen ges följande lydelse:

Får en myndighet en uppgift som är sekretessreglerad i 3 eller 4 § från en myndighet som avses där, blir sekretessbestämmelsen tillämplig på uppgiften även hos den mottagande myndigheten. Sekretessen gäller dock inte om uppgiften ingår i ett beslut av den mottagande myndigheten.

30 kap. 12 §

I enlighet med vad som ovan föreslagits beträffande 20 kap. 1 § och 23 kap. 5 § bör orden "måste antas" i paragrafens första stycke ersättas med "är uppenbart".

30 kap. 14 §

Vad ovan anförts under 9 kap. 6 § gäller också denna paragraf.

30 kap. 16 §

Innehållet i första stycket skulle framgå klarare med en viss omformulering. Ett avtal är inte ett avtal innan det är slutet. I andra stycket bör därför ordet "slutet" utgå. Med ytterligare vissa språkliga justeringar skulle paragrafen få följande lydelse:

Sekretess gäller för uppgift om en enskilds affärs- eller driftförhållanden när denne i annat fall än som avses i 1 § första stycket, 2–4 och 12 §§ har trätt i affärsförbindelse med myndigheten, om det av särskild anledning kan antas att den enskilde lider skada om uppgiften röjs.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år. Beträffande handling som anger villkoren i ett avtal gäller sekretessen dock längst till dess att två år, eller hos statliga affärsverk och

Försvarets materielverk samt i kommunal affärsverksamhet fem år, har gått från det att avtalet slöts.

30 kap. 17 §

Orden "tas in" i andra stycket bör ersättas med "ingår" (jfr 18 kap. 2 §). Vidare bör tredje stycket få samma lydelse som föreslagits beträffande 16 § andra stycket.

30 kap. 18 §

Paragrafen bör i enlighet med vad som föreslås beträffande andra motsvarande bestämmelser om överföring av sekretess (jfr 18 kap. 2 §) lämpligen ges följande lydelse:

Får en myndighet en uppgift som är sekretessreglerad i 16 eller 17 § från en myndighet som avses där, blir sekretessbestämmelsen tillämplig på uppgiften även hos den mottagande myndigheten. Sekretessen gäller dock inte om uppgiften ingår i ett beslut av den mottagande myndigheten.

30 kap. 19 §

Vad ovan anförts under 9 kap. 6 § gäller också denna paragraf.

30 kap. 20–22 §§

För tydlighetens skull bör lagarna kompletteras med SFS-nummer till följd varav paragraferna skulle få följande lydelse:

20 § Sekretess gäller i ärende om ansökan om patent för uppgift om uppfinning eller företagshemlighet, om inte annat följer av patentlagen (1967:837).

21 § Sekretess gäller för sådan uppgift om uppfinning som har lämnats till en myndighet enligt lagen (1949:345) om rätten till

arbetstagares uppfinningar. Om patent har sökts på uppfinningen, gäller dock sekretessen endast om uppgiften omfattas av sekretess enligt 20 §.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen enligt första stycket första meningen i högst tjugo år.

22 § Sekretess gäller i ärende om registrering av mönster för uppgift om mönstret, om sökanden har begärt det och annat inte följer av mönsterskyddslagen (1970:485).

30 kap. 25 §

Vad ovan anförts under 9 kap. 6 § gäller också denna paragraf.

31 kap. 2 §

Paragrafen bör i enlighet med vad som föreslås beträffande andra motsvarande bestämmelser om överföring av sekretess (jfr 15 kap. 2 §) lämpligen ges följande lydelse:

Får Justitiekanslern en uppgift som är sekretessreglerad i 1 §, blir sekretessbestämmelsen tillämplig på uppgiften även hos Justitiekanslern.

31 kap. 6 §

Punkterna 2–5 i första stycket innehåller konstruktionen ”till följd av” den eller den paragrafen. Det är dock inte paragrafen som sådan som utgör själva grunden utan innehållet i denna. Därför borde var och en punkt kompletteras med orden anmälningsskyldighet enligt.

31 kap. 10 §

Vad ovan anförts under 9 kap. 6 § gäller också denna paragraf.

Paragrafen bör justeras i anledning av att den sekretessregel som regeringen enligt paragrafen får besluta om undantag från ska vara 9 §, inte 8 §.

33 kap. 4 §

Andra stycket i paragrafen bör formuleras på det sätt som förordats beträffande andra motsvarande bestämmelser (jfr 29 kap. 11 §) och ges följande lydelse:

Om sekretess gäller enligt första stycket, får de sekretessbrytande bestämmelserna i 9 kap. 15–27 §§ och 28 § första stycket inte tillämpas i strid med avtalet.

33 kap. 9 §

Paragrafen bör inledas "Om sekretess gäller enligt 7 §, får de sekretessbrytande bestämmelserna i ..." (Jfr 29 kap. 11 §.)

34 kap. 3 §

För att, som avsikten är, motsvara regleringen i 7 kap. 17 § gällande sekretesslag måste i tredje stycket, förutom bestämmelserna i 9 kap., även bestämmelserna 11 kap. undantas från sekretessen enligt paragrafen. Stycket bör således lyda:

Bestämmelserna i 9 och 11 kap. gäller inte i fråga om sekretessen enligt denna paragraf.

34 kap. 10 §

Hänvisning bör ske till lagen med angivande av SFS-nummer samt bör viss språklig justering i punkten 2 göras.

Sekretessen enligt 1 § hindrar inte att en uppgift lämnas ut

1. till en enskild enligt vad som föreskrivs i lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare,
2. till en enskild enligt vad som föreskrivs i säkerhetsskyddslagen (1996:627) samt i förordning som har meddelats med stöd i den lagen,
3. enligt ...

34 kap. 11 §

I 2 a § polislagen används uttrycket "särskilt personsäkerhetsarbete". Samma uttryck bör användas såväl i paragrafen som i rubriken till paragrafen (jfr 17 kap. 7 §).

34 kap. 12 §

Lagrådet föreslår följande redaktionella ändringar samt rättelse av hänvisning i tredje stycket:

Sekretess gäller hos domstol för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden, om det kan antas att den enskilde eller någon närstående till denne lider skada eller men om uppgiften röjs och uppgiften förekommer i mål om ansvar för

1. sexualbrott,
2. utpressning,
3. brytande av post- eller telehemlighet,
4. intrång i förvar,
5. olovlig avlyssning,
6. dataintrång,
7. brott mot tystnadsplikt, eller
8. brott genom vilket infektion av HIV har eller kan ha överförts.

Motsvarande sekretess gäller i mål om ersättning för skada med anledning av brott som anges i första stycket 1–8.

Därutöver gäller sekretess hos domstol för uppgift om en ung person som skildras i pornografisk bild, om det kan antas att denne eller någon närstående till denne lider men om uppgiften röjs och uppgiften förekommer i mål om

1. ansvar för barnpornografibrott,
2. ersättning för skada med anledning av sådant brott, och
3. förverkande av skildring med sådant innehåll.

Sekretessen enligt första och tredje styckena gäller även i ärende som rör brott som anges i denna paragraf.

Sekretessen enligt denna paragraf gäller inte för uppgift om vem som är tilltalad eller svarande.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst sjuttio år.

34 kap. 19 §

Paragrafen bör ges en utformning motsvarande andra bestämmelser som rör överföring av sekretess (jfr 15 kap. 2 §) och då få följande lydelse:

Får Brottsoffermyndigheten i ärende som avses i 18 § från en myndighet en uppgift som är sekretessreglerad till skydd för enskilds intresse, blir sekretessbestämmelsen tillämplig på uppgiften även hos Brottsoffermyndigheten. Förekommer uppgiften i en sådan handling som har upprättats med anledning av ärendet, gäller dock sekretessen hos Brottsoffermyndigheten endast om det kan antas att den enskilde eller någon närstående till denne lider betydande men om uppgiften röjs. Sekretessen gäller inte beslut i ärende.

34 kap. 21 §

Paragrafen, som har sin förebild i 7 kap. 20 § nuvarande sekretesslag, bör formuleras om och få en lydelse som närmare ansluter till vad som föreslås beträffande andra motsvarande bestämmelser (jfr 24 kap. 7 §):

Sekretess gäller hos polismyndighet i ärende om omhändertagande som avses i 20 § första stycket 2 för uppgift i en anmälan eller utsaga, om det kan antas att fara uppkommer för att den enskilde eller någon närstående till denne utsätts för våld eller förorsakas allvarligt men om uppgiften röjs.

Rubriken närmast före 34 kap. 23 §

Rubriken bör, för att få en mer enhetlig rubriksättning lyda "Vapenärende".

34 kap. 23 §

För att paragrafen, som avsikten är, ska motsvara 7 kap. 19 § första och tredje styckena gällande sekretesslag måste ett nytt andra stycke med följande lydelse läggas till:

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst sjuttio år.

36 kap. 1 §

I konsekvens med vad Lagrådet föreslagit beträffande bl.a. 24 kap. 7 § bör paragrafens andra stycke formuleras enligt följande:

I verksamhet för kontroll över utlänningar gäller sekretess också för uppgift i en anmälan eller utsaga av en enskild, om det kan antas att fara uppkommer för att den som lämnat uppgiften eller någon närstående till denne utsätts för våld eller förorsakas allvarligt men om uppgiften röjs.

36 kap. 2 §

Bestämmelserna i 9 kap. 15–27 §§ och 28 § första stycket innehåller inte undantag från sekretess utan sekretessbrytande bestämmelser. Andra meningen i första stycket bör därför inledas "De sekretessbrytande bestämmelserna i 9 kap. ..."

37 kap. 2 §

I motsvarande bestämmelse i 7 kap. 12 § andra stycket sekretesslagen anges att sekretess gäller inom personalvård med avseende på den som tjänstgör med totalförsvarsplikt. I den föreslagna paragrafen har orden "med avseende på" bytts ut mot ordet "för". Detta medför dock en väsentlig betydelskillnad. Sekretessen kommer med den nya lydelsen att åvila den tjänstgörande (jfr förslagets 2 kap. 1 §) och inte som för närvarande avse vissa uppgifter rörande honom. Orden "med avseende på" bör behållas även efter bestämmelsens överflyttning till en ny lag.

37 kap. 3 §

För att sekretessens omfattning inte ska bli mer begränsad än vad den är enligt dagens regler bör sekretessen enligt paragrafen gälla inom verksamhet som avser utbildning för totalförvarsändamål (jfr 7 kap. 12 § tredje stycket nuvarande sekretesslag).

37 kap. 9 §

För att meddelarfriheten ska ha samma omfattning som enligt nuvarande regler ska tystnadsplikten enligt 2 och 6 §§, 7 § första stycket 2 och 8 §, men däremot inte tystnadsplikten enligt 3 § första stycket, inskränka meddelarfriheten. Inledningen av paragrafen får därmed följande lydelse:

Den tystnadsplikt som följer av 2 och 6 §§, 7 § första stycket 2 och 8 § inskränker rätten enligt ...

38 kap. och 39 kap.

I 38 kap. regleras sekretess till skydd för enskild hos övriga myndigheter och i övriga verksamheter medan i 39 kap. regleras sekretess till skydd för enskild i personaladministrativ verksamhet. Det skulle vara redaktionellt logiskt att det kapitel som reglerar sekretesskyddet hos övriga myndigheter och i övriga verksamheter kommer efter det kapitel som reglerar särskilt angivna myndigheter och verksamheter. Kapitlen bör därför byta plats.

38 kap. 7 §

Paragrafen bör ges en utformning motsvarande andra bestämmelser som rör överföring av sekretess (jfr 15 kap. 2 §) och då få följande lydelse:

Får en myndighet i verksamhet som avses i 6 § från en annan myndighet en uppgift som är sekretessreglerad till skydd för enskilds intresse, blir sekretessbestämmelsen tillämplig på uppgiften även hos den mottagande myndigheten. Förekommer uppgiften i en sådan handling som har upprättats med anledning av verksamheten, gäller dock sekretessen hos den mottagande myndigheten endast om det kan antas att den enskilde eller någon närstående till denne lider betydande men om uppgiften röjs. Sekretessen gäller inte beslut i ärende.

40 kap. 3–6 §§

Bestämmelserna i 3–6 §§ innehåller regler om överföring av sekretess. De bör då också lämpligen konstrueras på ett likartat sätt och i enlighet med vad Lagrådet föreslagit beträffande andra motsvarande bestämmelser (jfr 15 kap. 2 §). Vidare bör en justering göras i 5 § med anledning av att hänvisningen till 10 kap. 4 § ska vara 10 kap. 5 §. Med dessa ändringar får paragraferna följande lydelse:

3 § Får riksdagen från regeringen en sekretessreglerad uppgift, blir sekretessbestämmelsen tillämplig på uppgiften även hos riksdagen.

4 § Får riksdagen från en myndighet en sekretessreglerad uppgift för prövning av om den ska lämnas ut, blir sekretessbestämmelsen tillämplig på uppgiften även hos riksdagen.

5 § Får regeringen i verksamhet som avser uppföljning av myndigheters arbetsgivarpolitik från en annan myndighet en uppgift som är sekretessreglerad i 19 kap. 6 § eller som hos myndigheten omfattas av överförd sekretess enligt 10 kap. 5 §, blir dessa bestämmelser tillämpliga på uppgiften även hos regeringen. Detta gäller inte om uppgiften ingår i ett beslut av regeringen.

6 § Får regeringen från en annan myndighet en sekretessreglerad uppgift för prövning av om den ska lämnas ut, blir sekretessbestämmelsen tillämplig på uppgiften även hos regeringen.

41 kap. 2 §

Innehållet i första stycket punkt 2 kommer till klarare uttryck med följande formulering:

2. sekretess till skydd för enskilds personliga förhållanden endast om en sekretessbestämmelse till skydd för sådana förhållanden skulle ha varit tillämplig hos den myndighet som ärendet får anses avse och det kan antas att den enskilde eller någon närstående till denne lider betydande men om uppgiften röjs.

41 kap. 3 §

För att innehållet i paragrafen, som avsikten är, ska motsvara 11 kap. 4 § femte stycket nuvarande sekretesslag ska inte 34 kap. 3–5 §§, men däremot 9 och 10 §§ i samma kapitel, tillämpas om en justitieombudsman eller Justitiekanslern har beslutat att inleda en förundersökning. Paragrafen får då följande lydelse:

Om en justitieombudsman eller Justitiekanslern har beslutat att inleda en förundersökning, tillämpas 17 kap. 1–4 §§ och 34 kap.

1, 2 och 6–10 §§ i verksamhet som anges i 1 § och som utövas av honom eller henne i egenskap av åklagare.

41 kap. 4 §

Första meningen i paragrafen bör ges följande lydelse för att få en utformning motsvarande andra bestämmelser som rör överföring av sekretess (jfr 15 kap. 2 §):

Får en justitieombudsman eller Justitiekanslern i verksamhet som anges i 1 § från en myndighet en sekretessreglerad uppgift, blir sekretessbestämmelsen tillämplig på uppgiften även hos ombudsmannen eller Justitiekanslern.

41 kap. 5 §

Den hänvisning som görs i paragrafen måste för att motsvara innehållet i 11 kap. 6 § första stycket gällande sekretesslag omfatta 6–8 §§ men däremot inte 9 §. Vidare bör paragrafen formuleras på ett sätt som ansluter till strukturen på motsvarande bestämmelser i lagen och ges följande lydelse:

Sekretess gäller hos Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden i dess tillsynsverksamhet enligt lagen (2007:980) om tillsyn över viss brottsbekämpande verksamhet endast i den utsträckning som följer av 6–8 §§.

41 kap. 6 §

Kapitelangivelserna i första stycket 1 och 2 ska vara 14 respektive 17 för att, som avsikten är, motsvara innehållet i 11 kap. 6 § tredje stycket nuvarande sekretesslag.

Andra stycket bör formuleras på ett sätt som närmare ansluter till andra bestämmelser som reglerar överföring av sekretess (jfr 15 kap.

2 §). Med också språkliga justeringar kan paragrafen ges följande lydelse:

Får nämnden i verksamhet som avses i 5 § en uppgift från en enskild, gäller sekretess

1. enligt 14 kap. endast om det kan antas att riket lider betydande skada om uppgiften röjs,

2. enligt 17 kap. endast om det kan antas att verksamhet för att förebygga eller beivra brott allvarligt motverkas om uppgiften röjs.

Får nämnden i verksamhet som avses i 5 § en uppgift från en enskild och skulle en sekretessbestämmelse till skydd för enskilds personliga förhållanden ha varit tillämplig på uppgiften hos den myndighet som ärendet får anses avse, blir den sekretessbestämmelsen tillämplig även hos nämnden.

41 kap. 7 §

Paragrafen bör få en utformning som motsvarar vad Lagrådet föreslagit beträffande 6 § andra stycket och få följande lydelse:

Får nämnden i verksamhet som avses i 5 § en uppgift från en utländsk myndighet eller en mellanfolklig organisation och skulle en sekretessbestämmelse ha varit tillämplig på uppgiften hos den myndighet som ärendet får anses avse, blir den sekretessbestämmelsen tillämplig även hos nämnden.

41 kap. 8 §

Paragrafen bör ges en utformning motsvarande andra bestämmelser som rör överföring av sekretess (jfr 15 kap. 2 §) och då få följande lydelse:

Får nämnden i verksamhet som avses i 5 § en sekretessreglerad uppgift från en myndighet, blir den sekretessbestämmelsen tillämplig på uppgiften även hos nämnden.

42 kap. 1 §

I 6 kap. 1 § definieras bl.a. begreppet primär sekretessbestämmelse. Bestämmelsen i första stycket bör ansluta till denna begreppsbestämning och inte innehålla det nya, delvis vaga uttrycket primär tillämplighet. Bestämmelsen skulle förslagsvis kunna ges följande lydelse:

Om en sekretessbestämmelse gäller för en uppgift i en viss typ av ärende eller i en viss typ av verksamhet och ett beslut av en myndighet i ett sådant ärende eller i en sådan verksamhet överklagas hos en förvaltningsdomstol, ska sekretessbestämmelsen tillämpas som om den vore en primär sekretessbestämmelse även hos förvaltningsdomstolen vid handläggning av målet, om inte annat följer av 3 §.

42 kap. 2 §.

Första stycket bör ges en utformning motsvarande andra bestämmelser som rör överföring av sekretess (jfr 15 kap. 2 §).

I andra stycket bör orden "omfattas av sekretess" ersättas med "är sekretessreglerad" (jfr 12 kap. 1 § andra stycket nuvarande sekretesslag och definitionen av sekretessreglerad uppgift i 6 kap. 1 § remissens lagförslag). Paragrafen skulle med dessa ändringar få följande lydelse:

Får en domstol i sin rättskipande eller rättsvårdande verksamhet från en domstol eller en annan myndighet en sekretessreglerad uppgift, blir sekretessbestämmelsen, om inte annat följer av 3 §, tillämplig på uppgiften även hos den mottagande domstolen.

Första stycket tillämpas inte om det finns en primär sekretessbestämmelse till skydd för samma intresse som är tillämplig på uppgiften hos domstolen. Om uppgiften är sekretessreglerad i 20 kap. 1 eller 4 § tillämpas dock första stycket om den sekundära sekretessbestämmelsen ger ett starkare skydd för uppgiften.

42 kap. 3 §

För att första stycket ska motsvara 12 kap. 2 § första stycket gällande sekretesslag måste hänvisningarna till 27 kap. 11 §, 31 kap. 3 §, 34 kap. 14 och 15 §§ tas bort. Vidare måste hänvisningar till 27 kap. 12 §, 28 kap. 9 §, 30 kap. 5 och 18 §§, 31 kap. 4 § samt 34 kap. 3 och 4 §§ läggas till. Stycket får med dessa ändringar följande lydelse:

Bestämmelserna om sekretess i 18 kap., 27 kap. 12 §, 28 kap. 1–4 och 9 §§, 29 kap. 1–7, 23–25, 27 och 28 §§, 30 kap. 1 § första stycket och 2–5, 12, 16–18 och 24 §§, 31 kap. 4 §, 34 kap. 3 och 4 §§, 35 kap. 6 och 7 §§, 37 kap. 5, 6 och 8 §§ samt 38 kap. 2 § tillämpas inte hos domstol i dess rättsskipande eller rättsvårdande verksamhet.

42 kap. 9 §

Paragrafens andra stycke avses motsvara 12 kap. 4 § andra stycket första och andra meningarna gällande sekretesslag. För att så ska bli fallet måste hänvisningarna i styckets andra mening justeras. Hänvisningarna i 12 kap. 4 § sekretesslagen till 9 kap. 3 § andra stycket motsvarar nämligen även 26 kap. 6 § tredje stycket och 33 kap. 4 §. Om Lagrådets förslag att 26 kap. 3 och 4 §§ ska bilda en paragraf godtas ändras paragrafbeteckningen på 26 kap. 6 § till 26 kap. 5 §. Stycket får då följande lydelse:

Första stycket tillämpas inte, om domstolen i domen eller beslutet har förordnat att sekretessbestämmelsen ska vara tillämplig även i fortsättningen. Sådant förordnade ska alltid meddelas för uppgift för vilken sekretess gäller enligt 26 kap. 5 § andra och tredje styckena samt 33 kap. 4 §, om det skulle strida mot avtal som anges där att uppgiften röjs.

42 kap. 10 §

Paragrafen som behandlar överföring av sekretess bör ges en utformning som motsvarar andra bestämmelser med sådant innehåll (jfr t.ex. 15 kap. 2 §). Med också en redaktionell justering bör paragrafen ges följande lydelse:

Får en domstol eller annan myndighet del av en dom eller ett beslut, vari en domstol har meddelat ett förordnande enligt 9 §, blir den sekretessbestämmelse som förordnandet avser tillämplig på uppgiften även hos den mottagande myndigheten. Detta gäller dock inte om en primär sekretessbestämmelse till skydd för samma intresse ändå är tillämplig på uppgiften hos den mottagande myndigheten.

42 kap. 11 §

I bestämmelsen bör inte ordet rätten användas för domstol, vilket inte tidigare skett i lagförslaget. Med rätten menas i andra bestämmelser, se t.ex. de följande bestämmelserna i 12 § och 43 kap. 1–5 §§, vanligtvis en befogenhet. I stället för rätten bör ordet domstolen användas.

43 kap. 1–5 §§

Kapitlet innehåller bestämmelser om tystnadsplikt som följer av andra författningar och som inskränker rätten att meddela och offentliggöra uppgifter. Paragraferna i kapitlet är i likhet med bestämmelserna i 16 kap. 1 § nuvarande sekretesslag uppdelade på två spalter. Till följd av paragrafindelningen och det förhållandet att inskränkningen av meddelarfriheten inte alltid avser en viss typ av uppgift har i tre av paragraferna högerspalten lämnats tom med undantag för spaltens rubrik. Tekniken med två spalter får mot den bakgrunden anses vara olämplig. En annan lösning bör därför sökas. Paragraferna skulle förslagsvis kunna formuleras på följande sätt:

Regeringsformen, tryckfrihetsförordningen, yttrandefrihetsgrundlagen och riksdagsordningen

1 § Rätten att meddela och offentliggöra uppgifter inskränks av den tystnadsplikt som följer av

1. beslut enligt 10 kap. 7 § tredje stycket andra meningen regeringsformen,
2. 3 kap. 3 § tryckfrihetsförordningen,
3. 2 kap. 3 § yttrandefrihetsgrundlagen, och
4. 2 kap. 4 § andra stycket riksdagsordningen eller beslut enligt 4 kap. 17 § eller 10 kap. 8 § riksdagsordningen och vars röjande kan antas sätta rikets säkerhet i fara eller annars skada landet allvarligt.

Rättegångsbalken

2 § Rätten att meddela och offentliggöra uppgifter inskränks av den tystnadsplikt som följer av

1. förordnande med stöd av 5 kap. 4 § eller 23 kap. 10 § femte stycket rättegångsbalken, och
2. 8 kap. 4 § första stycket andra meningen rättegångsbalken.

Lagen om yrkesverksamhet på hälso- och sjukvårdens område och socialtjänstlagen

3 § Rätten att meddela och offentliggöra uppgifter inskränks av den tystnadsplikt som följer av

1. 2 kap. 8–10 §§ lagen (1998:531) om yrkesverksamhet på hälso- och sjukvårdens område, och
2. 15 kap. 2 § socialtjänstlagen (2001:453).

Postlagen och lagen om elektronisk kommunikation

4 § Rätten att meddela och offentliggöra uppgifter inskränks av den tystnadsplikt som följer av

1. 19 § första stycket 1 och 3 postlagen (1993:1684),
2. 6 kap. 20 § lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation såvitt avser uppgift om innehållet i ett elektroniskt meddelande eller som annars rör ett särskilt sådant meddelande, och
3. 6 kap. 21 § lagen om elektronisk kommunikation såvitt avser uppgift om kvarhållande av försändelse på befordringsföretag eller om hemlig teleavlyssning och hemlig teleövervakning på grund av beslut av domstol, undersökningsledare eller åklagare.

Annan lagstiftning

5 § Rätten att meddela och offentliggöra uppgifter inskränks av den tystnadsplikt som följer av

1. förordnande med stöd av 7 § lagen (1999:988) om förhör m.m. hos kommissionen för granskning av de svenska säkerhetstjänsternas författningsskyddande verksamhet,
2. 7 kap. 1 § 1 lagen (2006:544) om kommuners och landstings åtgärder inför och vid extraordinära händelser i fredstid och höjd beredskap,
3. 7 kap. 20 a § försäkringsrörelselagen (1982:713),
4. 20 b § lagen (1972:262) om understödsföreningar, och
5. 5 kap. 15 § lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige.

Punkterna 2–4 övergångsbestämmelserna

Punkten 3 omfattar både föreskrifter och beslut som meddelats med stöd av sekretesslagen och som *gäller* när den nya lagen träder i kraft. Rättsföljden härav blir att de ska anses meddelade enligt den nya lagen.

I fråga om föreskrifter möter det inga svårigheter att förstå vad som menas med att dessa gäller när den nya lagen träder i kraft. Annorlunda förhåller det sig med individuella beslut. Dessa kan anses gälla även om de är lagakraftvunna avslagsbeslut som meddelats före ikraftträdandet av den nya lagen. Deras tillämpning har då redan spelat ut sin roll, varför tillkomsten av en ny lag saknar praktisk betydelse. Vad som övergångsvis kan ställa till bekymmer är hur man ska hantera sådana beslut som meddelats med stöd av sekretesslagen men som är tillämpbara även sedan den nya lagen trätt i kraft. Frågan är i ett sådant fall om den gamla eller den nya lagen ska vara vägledande. Beslut som här kan komma i fråga är beslut som överklagats men som ännu inte slutligt prövats, beslut med alltjämt tillämpliga förbehåll och dispensbeslut som ännu inte vunnit tillämpning. I klarhetens intresse borde övergångsbestämmelserna innehålla uttryckliga regler för varje sådant slags beslut, vilket tillsammans med vissa andra justeringar förslagsvis skulle kunna ske på följande sätt:

2. Om det i lag eller annan författning hänvisas till de bestämmelser i sekretesslagen som har ersatts genom bestämmelser i denna lag, ska i stället de nya bestämmelserna tillämpas.

3. Föreskrifter som meddelats med stöd av sekretesslagen och som gäller när denna lag träder i kraft ska anses meddelade enligt denna lag.

4. Ett överklagande av myndighets beslut som fattats före ikraftträdandet av denna lag ska prövas med tillämpning av bestämmelserna i denna lag.

5. Förbehåll som vid utlämnande av allmän handling meddelats med stöd av sekretesslagen ska anses meddelade enligt denna lag.

6. Dispensbeslut som meddelats med stöd av sekretesslagen och som ännu inte vunnit tillämpning när denna lag träder i kraft ska anses meddelade enligt denna lag.

7. Övergångsbestämmelserna till sekretesslagen och till ändringar i den lagen ska fortsätta att gälla.